د لیویانو کِتاب ـ د تورات شریف دریم کِتاب

سوزېدونکې نذرانه

١ (١) مالِک خُدائ د خپلې حضورۍ د خېمې نه موسیٰ ته
آواز وکړو او دا اصُول یې ورته وښودل. (٢) هر کله چې
اِسرائیلیان خپلې قربانۍ پېش کوی نو دا اصُول به یاد ساتی،
چې کله یو کس د یو څناور قربانی پېش کوی، نو هغه به د
سوزېدونکې نذرانې دپاره گډه یا چېلے راولی. (٣) کهٔ هغه
خپل څاروے د سوزېدونکې نذرانې په توگه پېش کوی، نو
هغه دې د رمې نه یو نر څاروے راولی چې هیڅ عیب په کښې
نهٔ وی. هغه دې دا د مالِک خُدائ د حضور مقدسې خېمې د
دروازې په خولهٔ کښې حاضر کړی، نو مالِک خُدائ به دا
قبول کړی. (٤) هغه کس به خپل لاس ورله په سر کېږدی او
دا به ترې نه په قربانۍ کښې قبول کړے شی او دا به د هغهٔ
دپاره کفاره شی. (٥) هغه به هلته غویَے حلال کړی او د
هارون د خاندان اِمامان به مالِک خُدائ ته هغه وینه پېش
کړی او چې د خېمې د دروازې په خولهٔ کښې کومه قربانگاه
ده د هغې څلورو واړو طرفونو ته دې وشیندی. (٦) بیا به د
هغه څناور نه څرمن وباسی او حِصې حِصې به یې کړی،
(٧) او اِمامان به په قربانگاه باندې لرگی سم کېږدی او په
لرگو به اور بل کړی. (٨) هغوئ به د څناور حِصې، سره د
سر او وازگې په اور باندې کېږدی. (٩) د هغه څناور کولمې
او پتُونان دې ووینځلے شی او اِمام به دا هر څهٔ په قربانگاه

باندې وسوزوى، ځکه چې په اور سوزېدونکې د دې نذرانې
خوشبو په مالِک خُدائ باندې ښۀ لګى. ١٠ کۀ هغه کس د
ګډو يا د چېلو د رَمې نه څۀ پېش کوى، نو هغه دې خامخا نر
وى چې هيڅ عېب په کښې نۀ وى. ١١ هغه به دا د قربانګاه
په شمالى طرف حلالوى او د هغې وينه به اِمامان د قربانګاه
څلورو واړو طرفونو ته وشيندى. ١٢ چې کله هغه کس دا
حِصې حِصې کړى، نو اِمامان به د دې ټولې حِصې سره د
سر او وازګې په اور باندې کېږدى. ١٣ هغه کس به د دې
کولمې او پتُونان په اوبو ووينځى او اِمام به دا قربانى مالِک
خُدائ ته پېش کړى او په قربانګاه باندې به يې ټوله
وسوزوى. په اور سوزېدونکې د دې نذرانې خوشبو په مالِک
خُدائ باندې ښۀ لګى. ١٤ کۀ څوک يو مارغۀ د سوزېدونکې
نذرانې په توګه پېش کوى، نو هغه دې يوه ګوګوشتکه يا
کونتره وى. ١٥ اِمام به دا په قربانګاه باندې پېش کړى، د
هغې څټ به تاو کړى او سر به يې په قربانګاه باندې
وسوزوى او د هغې وينه دې د قربانګاه په اړخ باندې
وڅڅولے شى. ١٦ هغه دې د دې ججُوره او په ججُوره
کښې چې څۀ وى هغه دې لرې کړى او دا دې د قربانګاه
نمرخاتۀ طرف ته وغورزوى چرته چې ايرې اچولے شى. ١٧
هغه دې دا مارغۀ د وزرو نه ونيسى او داسې دې په مينځ دوه
ټوټې شى چې وزر ترې نه بېل نۀ شى. او هغه دې دا ټول په
قربانګاه باندې وسوزوى، په اور سوزېدونکې د دې نذرانې
خوشبو په مالِک خُدائ باندې ښۀ لګى.

د غلې نذرانې

٢ ١ کله چې څوک مالِک خُدائ ته يوه د غلې نذرانه پېش
کوى، نو هغه دې ښۀ اوړۀ وى. د زيتُونو تېل او خوشبودار
لوبان دې په کښې واچوى، ٢ د هارون د خاندان اِمامانو
له دې راوړى. اِمام به يو موټے د اوړو، د تېلو او سره د ټولو
لوبانو نه راواخلى او په قربانګاه به يې وسوزوى، دا يوه
داسې نذرانه ده چې خوشبو يې په مالِک خُدائ باندې ښۀ
لګى. ٣ د غلې د نذرانې نه پاتې شوې برخه به د اِمامانو
وى، دا به ډېره مقدسه ګڼلے شى، ځکه چې دا مالِک خُدائ
ته په اور سوزېدونکې نذرانې نه اخستے شوې ده. ٤ کۀ دا
نذرانه روټۍ وى چې په تنور کښې پخه شوې وى، نو دا دې د
خمبيرې نه بغېر تياره شوې وى. دا دې د اوړو نه تيارې
شوې غټې روټۍ وى چې د زيتُونو تېل په کښې ګډ وى يا دې
نرۍ نرۍ روټۍ وى چې د زيتُونو تېل ورباندې لګولے شوى
وى. ٥ کۀ هغه نذرانه روټۍ وى چې په تبخى باندې پخه
شوې وى، دا به د داسې اوړو نه تياره شوې وى چې د زيتُونو
تېل په کښې ګډ وى خو چې خمبيره په کښې نۀ وى. ٦ چې
کله يې د يوې نذرانې په توګه پېش کوئ نو دا چُورى کړئ او
نور تېل ورباندې واچوئ. ٧ کۀ هغه نذرانه داسې روټۍ وى
چې په تبخى باندې پخه شوې وى، نو هغه دې د اوړو او
زيتُونو د تېلو نه تياره شوې وى. ٨ دا مالِک خُدائ ته د
غلې نذرانې په توګه راوړئ او اِمام ته يې پېش کړئ او هغه به
يې قربانګاه ته يوسى. ٩ اِمام به د نښې په توګه يوه برخه
ترې نه واخلى چې دا ټوله مالِک خُدائ ته پېش کړے شوې
ده او هغه به دا په قربانګاه باندې وسوزوى. په اور
سوزېدونکې د دې نذرانې خوشبو په مالِک خُدائ باندې ښۀ
لګى. ١٠ د غلې د نذرانې نه پاتې شوې برخه به د اِمامانو

وی، دا به ډېره مقدسه ګڼلے شی، ځکه چې دا مالِک خُدائ
ته په اور باندې سوزېدونکې نذرانې نه اخستے شوې ده. ١١
چې د غلې کومې نذرانې تاسو مالِک خُدائ ته پېش کوئ په
یوه نذرانه کښې دې هم خمبیره نۀ وی، مالِک خُدائ ته په اور
سوزېدونکې نذرانه کښې چې کله هم خمبیره یا شات وانۀ
چوئ. ١٢ تاسو چې هر کال لَو کوئ نو د خپل فصل
وړومبۍ غله مالِک خُدائ ته راوړئ، خو دا دې په قربانګاه
باندې نۀ شی سوزولے. ١٣ د غلې په هره نذرانه باندې مالګه
اچوئ، ځکه چې مالګه د خُدائ پاک او ستاسو په مینځ کښې
د لوظ نښه ده. (تاسو په خپلو ټولو نذرانو خامخا مالګه
اچوئ.) ١٤ چې کله تاسو د خپل رېبلے شوی فصل د
وړومبۍ غلې نذرانه مالِک خُدائ ته راوړئ، نو وریتې شوې
دانې یا مېده شوی اوړۀ ورته پېش کوئ. ١٥ د زیتُونو تېل په
کښې ورګډ کړئ او لوبان ورباندې واچوئ. ١٦ اِمام به لږ
اوړۀ او څۀ تېل او ورسره ټول لوبان هم وسوزی او دا به
مالِک خُدائ ته په اور سوزېدونکې نذرانې د نښې په توګه وی.

د سلامتۍ نذرانې

٣ ١ کله چې څوک خپل یو څاروے د سلامتۍ د نذرانې
په توګه پېش کوی، نو هغه دې یو داسې غوَیے یا غوا وی چې
هیڅ عیب په کښې نۀ وی. ٢ هغه کس به خپل لاس د هغه
ځناور په سر کېږدی او د مالِک خُدائ د حضور مقدسې
خېمې د دروازې په خولۀ کښې به یې حلال کړی. د هارون د
خاندان اِمامان به هغه وینه د قربانګاه څلورو واړو طرفونو
ته وشیندی ٣ او هغه دې د هغه ځناور دا حِصې مالِک

خُدائ ته په اور سوزېدونکې نذرانې په توګه پېش کړی. په دې
کبِښې به په کولمو باندې ټوله وازګه، ۴ پښتورګی او په هغې
باندې چې څومره وازګه وی او د اینې ښۀ حِصه هم وی. ۵
اِمامان به دا هر څۀ د سوزېدونکې نذرانو سره په قربان‌ګاه
باندې وسوزوی. په اور سوزېدونکې د دې نذرانې خوشبو په
مالِک خُدائ باندې ښۀ لګی. ۶ کۀ چرې د رَمې نه د
سلامتۍ د نذرانې په توګه څۀ پېش کولے شی، کۀ هغه نر وی
یا ښځه، خو چې هیڅ عیب په کبِښې نۀ وی. ۷ کۀ یو کس
یو ګډُورے پېش کوی، ۸ نو هغه دې خپل لاس ورله په سر
کېږدی او د خیمې مخې ته دې هغه حلال کړی. اِمامان به د
هغۀ وینه د قربان‌ګاه په څلورو واړو طرفونو باندې وشیندی
۹ او مالِک خُدائ ته دې د هغه ځناور دا حِصې په اور
سوزېدونکې نذرانې په توګه پېش کړی یعنې د ټول لم وازګه
چې د ملا د هډُوکی سره نزدې پرې کړے شوې وی، هغه
ټوله وازګه چې په کولمو پرته وی، ۱۰ پښتورګی او هغه
وازګه چې ورباندې پرته وی او د اینې ښۀ حِصه هم. ۱۱ بیا
به اِمام دا هر څۀ په اور سوزېدونکې نذرانې په توګه مالِک
خُدائ ته وسوزوی. ۱۲ کۀ یو کس چېلۍ پېش کوی، ۱۳
هغه دې خپل لاس ورله په سر کېږدی او د خیمې مخې ته دې
حلاله کړی. اِمامان به د دې وینه د قربان‌ګاه په څلورو واړو
طرفونو باندې وشیندی ۱۴ او مالِک خُدائ ته دې دا حِصې
په اور سوزېدونکې نذرانې په توګه پېش کړی یعنې هغه ټوله
وازګه چې په کولمو باندې پرته وی، ۱۵ پښتورګی او هغه
وازګه چې ورباندې پرته وی او د اینې ښۀ حِصه هم. ۱۶
اِمام به دا هر څۀ په اور سوزېدونکې نذرانې په توګه
وسوزوی، دا به په مالِک خُدائ باندې یو ښۀ لګېدونکے بوئ

وی. د قربانۍ ټوله وازګه د مالِک خُدائ ده. ۱۷ يو بنی
اِسرائيلے به هم وازګه او وينه نۀ شی خوړلے، بنی اِسرائيل
چې چرته هم اوسيږی نو ټول به دا قانون د تل دپاره منی.

په غلطۍ سره د شوو ګناهونو دپاره نذرانې

۴ ۱ مالِک خُدائ موسیٰ ته حُکم وکړو ۲ چې بنی
اِسرائيلو ته ووايه چې کۀ څوک ګناه وکړی او په غلطۍ سره
د مالِک خُدائ حُکمونه مات کړی، نو هغه به دا قانون منی.
۳ کۀ چرې مشر اِمام ګناه وکړی او د هغې په ذريعه خلق
ګناهګار شی، نو هغه به يو سخے پېش کوی چې هيڅ عيب په
کښې نۀ وی او د خپلې ګناه دپاره به يې مالِک خُدائ ته
قربانی کړی. ۴ هغه به سخے د مقدسې خيمې دروازې
خولې ته راولی، او په سر به ورته خپل لاس کيږدی، او د
مالِک خُدائ په حضور کښې به يې هلته حلال کړی. ۵ بيا
به مشر اِمام د سخی لږه وينه واخلی او خيمې ته به يې دننه
يوسی. ۶ هغه به خپله ګوته په وينه کښې ډُوبه کړی او دا
دې اووۀ ځله د مقدسې پردې مخې ته وشيندی. ۷ بيا به
هغه لږه وينه په خيمه کښې د خوشبويۍ د قربانګاه په ښکرو
باندې ولګوی. هغه به پاتې شوې وينه د سوزيدونکې نذرانو
قربانګاه په بيخ کښې توئ کړی، کومه چې د خيمې د
دروازې په خولۀ کښې ده. ۸ هغه به د دې سخی نه ټوله
وازګه واخلی، هغه وازګه کومه چې په کولمو باندې وی، ۹
پښتورګی او کومه وازګه چې ورباندې پرته وی او د اينې ښۀ
حِصه. ۱۰ اِمام به دا وازګه واخلی او د سوزيدونکې نذرانو
په قربانګاه باندې به يې وسوزوی، هم هغه شان لکه چې کوم

عمل د سلامتۍ د نذرانې دپاره حلال شوی ځناور وازګې سره کوی. ۱۱ خو هغه به د دې ځرمن، ټوله غوښه، سر، پښې، دننني اندامونه سره د کولمو، ۱۲ دا هر څۀ به د خېمو نه بهر هغه پاک ځائ ته يوسی چرته چې ايره غورزولے کېږی، نو هلته دې يې هغه د لرګو په اور باندې وسوزوی. ۱۳ کۀ چرې د اِسرائيلو ټول قوم ګناه وکړی او په غلطۍ سره د مالِک خُدائ د حُکمونو نه د يو حُکم ماتولو په وجه ګناهګار شی، ۱۴ بيا چې څنګه د ګناه پته ورته ولګی، نو قوم به د ګناه د نذرانې په توګه يو سخے راولی. هغوئ به دا د مالِک خُدائ د حضور مقدسې خېمې ته راولی، ۱۵ د قوم مشران به د دې په سر خپل لاسونه کېږدی او سخے دې هلته حلال کړے شی. ۱۶ مشر اِمام به د سخی لږه وينه واخلی او خېمې ته به يې دننه يوسی، ۱۷ خپله ګوته دې په وينه کښې ډُوبه کړی او هغه دې اووۀ ځله د مالِک خُدائ په حضور کښې د پړدې په مخکښې وشيندی. ۱۸ هغه به لږه وينه د خوشبويۍ د قربانګاه په ښکرونو پورې ولګوی چې دا د مالِک خُدائ په حضور کښې دننه په خېمه کښې ده او پاتې شوې وينه دې د سوزېدونکې نذرانې د قربانګاه په بېخ کښې توئ کړی، کومه چې د خېمې د دروازې په خولۀ کښې ده. ۱۹ بيا به هغه د سخی ټوله وازګه واخلی او په قربانګاه به يې وسوزوی. ۲۰ هغه به د دې سخی سره هم هغه شان وکړی لکه څنګه چې هغۀ د ګناه د نذرانې د سخی سره کړی وُو، نو داسې به اِمام د خلقو د ګناه دپاره کفاره ادا کړی او هغوئ به معاف شی. ۲۱ بيا به هغه سخے د خېمو نه بهر يوسی او ويه يې سوزوی، لکه څنګه چې هغه د خپلې ګناه دپاره پېش کړے شوے سخے سوزوی. دا نذرانه د قوم د ګناه د کفارې دپاره

ده. ۲۲ کۀ يو مشر ګناه وکړی او په غلطئ سره د مالِک خُدائ د حُکمونو نه د يو حُکم ماتولو په وجه ګناهګار شی، ۲۳ او چې د خپلې ګناه پته ورته ولګی، نو هغه به د خپلې نذرانې په توګه يو چېلے راولی چې هيڅ عيب په کښې نۀ وی. ۲۴ هغه به خپل لاس د چېلی په سر کېږدی او د قربانګاه هغه طرف ته به يې حلال کړی، چرته چې د سوزېدونکې نذرانې څناور حلالولے شی. دا د ګناه د لرې کولو نذرانه ده. ۲۵ اِمام به خپله ګوته د څناور په وينه کښې ډُوبه کړی، دا دې د قربانګاه په ښکرونو پورې ولګوی او پاتې شوې وينه دې د قربانګاه په بېخ کښې توئ کړی. ۲۶ بيا به هغه د دې ټوله وازګه په قربانګاه باندې وسوزوی، لکه څنګه چې هغه د سلامتئ د نذرانې دپاره حلال شوی څناور وازګه سوزوی. داسې به اِمام د هغه مشر دپاره د ګناه کفاره ادا کړی او هغه به معاف شی. ۲۷ کۀ يو عام کس ګناه وکړی او په غلطئ سره د مالِک خُدائ د حُکمونو نه د يو حُکم ماتولو په وجه ګناهګار شی، ۲۸ نو چې څنګه د ګناه پته ورته ولګی، نو هغه به د خپلې نذرانې په توګه يوه چېلئ راولی چې هيڅ عيب په کښې نۀ وی. ۲۹ هغه به خپل لاس د دې په سر کېږدی او د قربانګاه په هغه طرف به يې حلاله کړی، چرته چې د سوزېدونکې نذرانې دپاره څناور حلالېږی. ۳۰ اِمام به خپله ګوته د دې څناور په وينه کښې ډُوبه کړی، دا به د قربانګاه په ښکرونو پورې ولګوی او پاتې شوې وينه به د قربانګاه په بېخ کښې توئ کړی. ۳۱ بيا به هغه ټوله وازګه ترې نه لرې کړی، لکه څنګه چې د سلامتئ د نذرانې دپاره حلال شوی څناور نه لرې کولے شی او هغه به دا په قربانګاه باندې وسوزوی څکه چې په مالِک خُدائ دا خوشبو ښۀ لګی. نو داسې به اِمام د هغه کس د ګناه کفاره ادا کړی او هغه به

معاف شی. ۳۲ کهٔ يو کس د ګناه د نذرانې دپاره د ګډو نه
څهٔ راولی، نو هغه دې يوه ګډه وی چې هيڅ عيب په کښې نهٔ
وی. ۳۳ هغه به خپل لاس د دې په سر کېږدی او د قربان‌ګاه
په هغه طرف به يې حلاله کړی، چرته چې د سوزېدونکې
نذرانې دپاره ځناور حلالېږی. ۳۴ اِمام به خپله ګوته د
ځناور په وينه کښې ډُوبه کړی، د قربان‌ګاه په ښکرونو پورې
دې دا وينه ولګوی او پاتې شوې وينه به هغه د دې په بېخ
کښې توئ کړی. ۳۵ بيا به هغه د دې ټوله وازګه لرې کړی،
لکه څنګه چې د سلامتئ د نذرانې دپاره حلال شوی ځناور نه
وازګه لرې کېږی او هغه به په اور سوزېدونکې نذرانو سره په
قربان‌ګاه باندې وسوزوی کوم چې مالِک خُدائ ته پېش
کېږی. داسې به اِمام د هغه کس د ګناه دپاره کفاره ادا کړی
او هغه به معاف شی.

د ګناه د نذرانو ورکولو حالاتونه

۵ ۱ په دې حالاتو کښې د ګناه نذرانې ضروری ګڼلے
کېږی. کهٔ څوک د ګواهئ ورکولو دپاره عدالت ته وغوښتلے
شی او هغه معلومات نهٔ ورکوی چې څهٔ يې ليدلی يا اورېدلی
وی، نو هغهٔ ته دې د خپلو بدو سزا مِلاو شی. ۲ کهٔ څوک
په غلطئ سره يو حرام څيز له لاس وروړی، لکه چې يو مړ
مردار ځناور له، نو هغه ناپاک او ګناهګار دے چې څنګه
ورته پته ولګی چې هغهٔ دا خطا کړې ده. ۳ کهٔ څوک په
غلطئ سره د انسان يو ناپاک ځائ يا څيز له لاس وروړی،
خو چې څنګه ورته پته ولګی چې هغهٔ دا خطا کړې ده نو هغه
په دې سره ناپاکه او ګناه ګار دے. ۴ کهٔ څوک بغېر د

سوچ کولو نه قسم وخوری، چې دا قسم د هر څیز په حقله
وی کۀ قسم ښۀ وی او یا بد وی، نو هغه ناپاکه او ګناهګار
دے چې څنګه ورته پته ولګی چې هغۀ څۀ کړی دی. ٥ کله
چې یو کس ګناه وکړی، نو هغه دې خامخا د ګناه اِقرار
وکړی، ٦ او د خپلې ګناه په جرمانه کښې به هغه خامخا
یوه ګډه یا چېلۍ مالِک خُدائ ته د نذرانې په توګه راولی. اِمام
به د هغه کس د ګناه دپاره کفاره ادا کړی. ٧ کۀ هغه کس
ګډه یا چېلۍ نۀ شی اخستلے، نو هغه به د خپلې ګناه په بدل
کښې دوه ګوګوشتکې یا دوه کونترې راوړی، یوه به د ګناه د
نذرانې دپاره او بله به د سوزېدونکې نذرانې دپاره وی. ٨
هغه به دا اِمام له راوړی، نو وړومبۍ به مارغۀ د ګناه د نذرانې
دپاره پېش کړی. د دې څټ به تاو کړی خو چې سر ترې نه
بېل نۀ شی ٩ او څۀ وینه دې د قربانګاه په یو طرف باندې
وشیندی، پاتې شوې وینه دې د قربانګاه په بېخ کښې
وڅڅولے شی. دا د ګناه د لرې کولو دپاره یوه نذرانه ده.
١٠ بیا د اصُولو په مطابق هغه دویم مارغۀ دې د
سوزېدونکې نذرانې په توګه پېش کړی. داسې به اِمام د هغه
کس د ګناه دپاره کفاره ادا کړی کومه چې هغۀ کړې ده او
هغه به معاف شی. ١١ کۀ هغه کس دوه ګوګوشتکې یا دوه
کونترې هم نۀ شی راوړلے، نو هغه به یو کلو اوړۀ د ګناه د
نذرانې په توګه راوړی. هغه دې په دې کښې د زیتُونو تېل یا
خوشبوئی نۀ اچوی، ځکه چې دا د ګناه نذرانه ده. ١٢ هغه
کس به دا اِمام له راوړی، اِمام به یو موټے ترې نه د نښې په
توګه واخلی چې دا ټول مالِک خُدائ ته پېش کړے شوی دی
او په اور سوزېدونکې نذرانې سره به یې په قربانګاه باندې
وسوزوی. دا یوه داسې نذرانه ده چې ګناه لرې کوی. ١٣

داسې به اِمام د هغه کس د ګناه دپاره کفاره ادا کړی چې په
دې مختلفو ګناهونو کښې یې کومه ګناه هم کړې وی نو هغه
به معاف شی. پاتې شوی اوړهٔ به هم د غلې نذرانې په شان د
اِمام وی.

د ګناه د تاوان نذرانې

١۴ مالِک خُدائ موسیٰ ته دا اصُول وښودل. ١۵ کهٔ یو
کس په غلطئ سره داسې ګناه وکړی او د هغه قیمت په
ورکولو کښې ناکام شی چې کوم مالِک خُدائ ته پېش کول
وُو، نو هغه به د ګناه د تاوان د نذرانې په توګه یو داسې ګډ یا
چیلے مالِک خُدائ ته راولی چې هیڅ عیب په کښې نهٔ وی. د
دې قیمت به د منلے شوی معیار په مطابق مقررولے شی.
١۶ هغه به خامخا هغه پیسې ورکوی چې د کومو په ورکولو
کښې ناکام شوے وی او شل فیصده دې زیاتې هم ورکړی.
هغه به دا پیسې اِمام له ورکړی او اِمام به د هغه کس د ګناه
د تاوان د نذرانې دپاره څناور پېش کړی او هغه کس به
معاف شی. ١٧ کهٔ څوک یوه داسې ګناه وکړی چې په
غلطئ سره د مالِک خُدائ د حُکمونو نه یو حُکم مات کړی،
نو هغه ګناهګار دے او جرمانه به ورکوی. ١٨ هغه به
خامخا اِمام ته د ګناه د تاوان د نذرانې په توګه یو ګډ یا
چیلے راولی چې هیڅ عیب په کښې نهٔ وی. د دې قیمت به د
منلے شوی معیار په مطابق مقررولے شی. اِمام به د هغهٔ د
ګناه دپاره کفاره ادا کړی کومه چې هغهٔ په غلطئ سره کړې
وی او هغه به معاف کړے شی. ١٩ دا د هغې د ګناه د تاوان
نذرانه ده کومه چې هغهٔ د مالِک خُدائ خِلاف کړې وی.

٦ ١ مالِک خُدائ موسیٰ ته دا اصُول وښودل. ٢ کۀ
څوک د مالِک خُدائ خِلاف داسې ګناه وکړی، لکه چې د يو
اِسرائيلی امانت واپس ورنۀ کړی، يا د چا نه څۀ څيز پټ
کړی، يا څوک دوکه کړی، نو يوه نذرانه به ورکړی، ٣ يا
کۀ يو ورک شوے څيز پيدا کړی او د هغې په حقله دروغ
ووائی او داسې قسم وخوری چې هغۀ دا نۀ دے مونډلے.
٤-٥ کله چې يو کس په داسې طريقه ګناه وکړی، هغۀ
چې څۀ څيز هم د غلا يا دوکې په طريقه اخستے وی نو هغه
دې واپس ورکړی. په کومه ورځ چې هغه ګناهګار ثابت شی،
نو هغه به خامخا د هغه څيز مالِک له پوره تاوان ورکوی او
شل فيصده زيات به هم ورکوی. ٦ هغه دې اِمام له يو
داسې بې‌عيبه ګډ يا چيلے راولی چې مالِک خُدائ ته يې د
ګناه د تاوان د نذرانې په توګه پيش کړی. د دې قيمت به د
منلے شوی معيار په مطابق مقررولے شی. ٧ اِمام به د
هغه کس د ګناه دپاره کفاره ادا کړی او هغه به معاف شی.

سوزېدونکې نذرانې

٨ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته حُکم وکړو ٩ چې هارون او
د هغۀ زامنو ته د سوزېدونکې نذرانو په حقله دا اصُول
وښايه. يوه سوزېدونکې نذرانه به ټوله شپه په قربان‌ګاه باندې
پرېښودلے شی او اور دې بل وساتلے شی. ١٠ بيا به اِمام
خپله د کتان چُوغه او د کتان جانګے واغوندی، په قربان‌ګاه
باندې د سوزېدونکې نذرانې نه پاتې شوې ايرې به لرې کړی
او د قربان‌ګاه په څنګ کښې به يې واچوی. ١١ بيا دې
جامې بدلې کړی او ايرې دې د خيمو نه بهر يو پاک ځائ ته
يوسی. ١٢ په قربان‌ګاه دې اور بل وساتلے شی خو چې مړ

نۀ شی. اِمام به هر سحر په دې باندې لرګی ږدی،
سوزېدونکې نذرانه به په دې سمه ږدی او د سلامتیٔ د نذرانې
وازګه دې وربانديې سوزوی. ۱۳ اور دې خامخا په
قربانګاه بل وساتلے شی او چې کله هم مړ نۀ شی.

د غلې نذرانې

۱۴ دا د غلې نذرانې دپاره اصُول دی. د هارون د خاندان یو
اِمام به د مالِک خُدائ په حضور کښې د قربانګاه په
مخکښې د غلې نذرانه پېش کړی. ۱۵ بیا به هغه د ښو اوړو
چې تېل ورسره ګډ وی او خوشبوئی وربانديې پرته وی د هغې
نه دې یو موټے واخلی او په قربانګاه باندې به یې د یوې
نښې په توګه وسوزوی چې دا ټوله مالِک خُدائ ته پېش کړے
شوې ده. د دې نذرانې خوشبو په مالِک خُدائ ښۀ لګی. ۱۶-
۱۷ اِمامان به هغه پاتې شوې برخه وخوری. د دې نه به
پتیره روټئ پخه کړے شی او په مقدس ځائ کښې، د مالِک
خُدائ د حضور د خېمې په دربار کښې به وخوړلے شی. دا
مالِک خُدائ اِمامانو له په سوزېدونکې نذرانه کښې د هغوئ د
برخې په توګه ورکړې ده. دا د ګناه د نذرانې او د ګناه د
تاوان د نذرانې په شان ډېره مقدسه ده. ۱۸ په راتلونکی ټولو
وختونو کښې د هارون د اولاد هر یو نارینه مالِک خُدائ ته په
اور سوزېدونکې نذرانې نه خپله برخه د همېشه دپاره خوړلے
شی. هر څوک یا هر څیز چې د هغې سره ولګی نو هغه به هم
مقدس شی. ۱۹ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته دا اصُول
وښودل. ۲۰ په کومه ورځ چې د هارون د خاندان یو اِمام
مقررولے شی نو هغه به یو کلو ښۀ اوړۀ مالِک خُدائ ته د
نذرانې په توګه پېش کوی د عامې غلې د نذرانې په شان، نیم

په سحر کښې او نیم په ماښام کښې. ﴿۲۱﴾ دا به په تېلو کښې
ګډ شی، په تبخی به پاخۀ کړے شی او چُوری به کړے شی
او د غلې د نذرانې په توګه به پېش کړے شی، د دې خوشبو
په مالِک خُدائ بښۀ لګی. ﴿۲۲﴾ په راتلونکی ټولو وختونو کښې
به د هارون د اولاد هر یو کس دا نذرانه تیاروی کوم چې د
مشر اِمام په توګه خِدمت کوی. مالِک خُدائ ته د پېش کړے
شوې قربانۍ په توګه دا به ټوله وسوزولے شی. ﴿۲۳﴾ د اِمام د
غلې د نذرانې یوه برخه به هم نۀ شی خوړلے، ټوله به خامخا
سوزولے شی.

د ګناه نذرانې

﴿۲۴﴾ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته حُکم وکړو چې ﴿۲۵﴾ هارون او
د هغۀ زامنو ته د ګناه د نذرانې دپاره دا اصُول وښایه. د ګناه
د نذرانې ځناور به د مالِک خُدائ په حضور کښې حلالولے
شی، چرته چې د سوزېدونکې نذرانې دپاره ځناور حلالیږی.
دا یوه ډېره مقدسه نذرانه ده. ﴿۲۶﴾ کوم اِمام چې دا ځناور
قربانی کوی هغه به دا په مقدس ځائ کښې وخوری چې هغه
د مالِک خُدائ د حضور د خیمې دربار دے. ﴿۲۷﴾ هر څوک
یا هر څیز چې د هغې سره ولګی نو هغه به هم مقدس شی. کۀ
جامې د ځناور په وینه ولړلے شی، نو هغه به خامخا په
مقدس ځائ کښې وینځلے شی. ﴿۲۸﴾ د خاورې په کوم
لوښی کښې چې غوښه یشولے شوې وی هغه دې مات کړے
شی او کۀ د زېړو لوښے استعمال شوے وی، نو هغه دې
ومږلے شی او په اوبو کښې دې کنګال کړے شی. ﴿۲۹﴾ د
اِمامانو د کورَنو هر نر دا نذرانه خوړلے شی، دا ډېره مقدسه
ده. ﴿۳۰﴾ خو کۀ د کوم ځناور وینه مقدسې خیمې ته دننه

راوړلے شی او د ګناه د کفارې ادا کولو دپاره استعمال شی، نو هغه ځناور دې نۀ شی خوړلے چې د کوم نه وینه اخستے شوې وی، او دا دې وسوزولے شی.

د ګناه د تاوان نذرانې

٧ ١ د ګناه د نذرانو د ورکولو دپاره دا اصُول دی، کومې چې ډېرې مقدسې دی. ٢ د ګناه د تاوان د نذرانې دپاره ځناور به هلته حلالیږی، چرته چې د سوزېدونکې نذرانې ځناور حلالیږی او د دې وینه دې د قربان‌ګاه په ټولو طرفونو وشیندلے شی. ٣ د دې ټوله وازګه دې په قربان‌ګاه باندې پېش کړے شی، لم، هغه وازګه چې په کولمو پرته وی، ٤ پښتورګی او هغه وازګه چې وریاندې پرته وی او د اینې ښۀ حِصه هم. ٥ اِمام به هغه ټول مالِک خُدائ ته په اور سوزېدونکې نذرانې په توګه په قربان‌ګاه وسوزوی. دا د ګناه د تاوان نذرانه ده. ٦ د اِمامانو د کورَنو هر نر کس دا خوړلے شی، خو دا به خامخا په یو مقدس ځائ کښې خوړلے شی، ځکه چې دا ډېره مقدسه ده. ٧ د ګناه نذرانې او د ګناه د تاوان نذرانې دواړو دپاره یو شان اصُول دی، غوښه د هغه اِمام ده چې کفاره ادا کوی. ٨ اِمام چې د چا دپاره سوزېدونکې نذرانه پېش کوی نو د هغه ځناور څرمن به د هغه اِمام وی. ٩ د غلې هره یوه نذرانه کومه چې په تنور کښې یا لوښی یا په تبخی پخیږی هغه د اِمام ده چا چې خُدائ پاک ته دا پېش کړې ده. ١٠ خو د غلې هغه ټولې نذرانې چې پخې شوې نۀ وی، کۀ په تېلو غوړې وی یا سپورې وی، هغه د هارون د خاندان د ټولو اِمامانو دی او یو برابر دې په هغوئ

باندې وویشلې شی.

د سلامتۍ نذرانې

١١ دا د سلامتۍ د نذرانو دپاره اصُول دی کومې چې مالِک
خُدائ ته پېش کولې شی. ١٢ کۀ يو کس دا نذرانه د
شکرانې په توګه خُدائ پاک ته پېش کوی، چې کوم ځناور
قربانی کيږی د هغې سره دې په يو ځائ د پتيرې روټۍ يوه
نذرانه پېش کړی، داسې غټه روټۍ چې د زيتُونو تېل ورسره
ګډ شوی وی يا نرۍ پخې شوې روټۍ چې د زيتُونو تېل
ورباندې لګولې شوی وی يا د ښو اوړو نه پخه شوې داسې
روټۍ چې د زيتُونو تېل ورسره ګډ شوی وی. ١٣ د دې نه
علاوه، هغه دې خمبيره پخې شوې روټۍ هم پېش کړی. ١۴
هغه دې د هر قِسم روټۍ يوه يوه حِصه د خاص برخې په
توګه مالِک خُدائ ته پېش کړی، دا د هغه اِمام دی کوم چې د
ځناور وينه واخلی او د قربانګاه سره يې وشيندی. ١۵ د
سلامتۍ د نذرانې غوښه دې خامخا هم په هغه ورځ وخوړلې
شی چې په کومه ورځ هغه قربانی کيږی، تر بل سحر پورې
دې د هغې نه هيڅ څيز پاتې نۀ شی. ١۶ کۀ يو کس د قسم
پوره کولو يا د خپلې رضاکارانه نذرانې په توګه، د سلامتۍ
نذرانه راوړی، چې دا په کومه ورځ پېش کيږی نو په هغه ورځ
دې خوړلې شی خو چې څۀ پاتې وی نو هغه به په بله ورځ
خوړلې شی. ١٧ څۀ غوښه چې پاتې وی نو هغه دې په
دريمه ورځ وسوزولې شی. ١٨ کۀ د سلامتۍ نذرانې نه څۀ
په دريمه ورځ هم وخوړلې شی، نو خُدائ پاک به د هغه کس
نذرانه قبوله نۀ کړی. دا نذرانه به د هغۀ په فائده کښې حِساب
نۀ شی بلکې ناپاکه به وګڼلې شی او چې څوک هم دا

وخوری نو هغهٔ ته به د خپلو بدو سزا مِلاو شی. ۱۹ کهٔ
چرې دا غوښه په يو ناپاک څيز پورې ولګی، نو دا دې نهٔ شی
خوړلے، بلکې ودې سوزولے شی. چې څوک پاک وی نو
هغه دا پاتې شوې غوښه خوړلے شی، ۲۰ خو کهٔ څوک
پاک نهٔ وی او د سلامتیٔ نذرانې غوښه وخوری کومه چې
مالِک خُدائ ته پېش کړے شوې وی، نو هغه به نور د خُدائ
پاک د خلقو نه نهٔ شی ګڼلے. ۲۱ کهٔ يو کس ناپاک څيز له
لاس وروړی، کهٔ هغه ناپاکی د بنی آدم يا د ځناور وی او د
دې نذرانې غوښه وخوری، نو هغه به نور د مالِک خُدائ د
خلقو نه نهٔ شی ګڼلے. ۲۲ مالِک خُدائ موسیٰ ته دا اصُول
وښودل ۲۳ کوم چې د بنی اِسرائيلو دپاره دی، د څاروو،
ګډو، يا د چېلو وازګه مهٔ خورئ. ۲۴ يو ځناور چې په خپل
مرګ مړ وی يا کهٔ ځنګلی ځناورو وژلے وی د هغهٔ وازګه به
نهٔ خورئ، خو هغه د څهٔ بل مقصد دپاره استعمالېدے شی.
۲۵ کهٔ څوک د يو ځناور وازګه وخوری کوم چې مالِک
خُدائ ته په اور سوزېدونکې نذرانې په توګه پېش کېدے شوه
نو هغه کس به نور د خُدائ پاک د خلقو نه نهٔ شی ګڼلے. ۲۶
بنی اِسرائيل چې چرته هم اوسيږی، هغوئ دې هيڅکله هم د
مارغانو يا د ځناورو وينه نهٔ خوری. ۲۷ هر څوک چې وينه
وخوری نو هغه به نور د خُدائ پاک د خلقو نه نهٔ شی ګڼلے.
۲۸ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته دا اصُول وښودل ۲۹ کوم
چې د بنی اِسرائيلو دپاره دی. هر څوک چې يوه د سلامتیٔ
نذرانه پېش کوی نو د هغې يوه برخه به د خاص تُحفې په
توګه مالِک خُدائ ته پېش کوی، ۳۰ هغه دې دا په خپلو
لاسونو په اور سوزېدونکې نذرانې په توګه راوړی. هغه دې د
هغه ځناور وازګه سره د ځناور د سينې راوړی او مالِک

خُدائ ته دې د يو خاص تُحفې په توګه پېش کړې. ۳۱ اِمام
به وازګه په قربانګاه باندې وسوزوى، خو هغه سينه به د
اِمامانو وى. ۳۲ د څناور وروستونے ښے پټُون به د يوې
برخې په توګه اِمام ته ورکولے شى، ۳۳ هغه اِمام له کوم
چې وينه او د سلامتىٔ نذرانې وازګه پېش کوى. ۳۴ د څناور
سينه يوه خاص تُحفه ده او ښے پټُون يوه خاص برخه ده
چې مالِک خُدائ يې د بنى اِسرائيلو نه اخلى او اِمامانو له يې
ورکوى. نو داسې به اِسرائيليان په راتلونکى ټولو وختونو
کښې دا اِمامانو له ورکوى. ۳۵ دا مالِک خُدائ ته په اور
سوزېدونکې نذرانې برخه ده چې هارون او د هغهٔ زامنو له
ورکړے شوه چې په کومه ورځ هغوئ د اِمامانو په توګه مقرر
شول. ۳۶ مالِک خُدائ په هغه ورځ چې کله هغوئ په تېلو
سره مسح کړل حکم ورکړے وو چې بنى اِسرائيل به دا برخه
هميشه اِمامانو له ورکوى. ۳۷ دا اصُول د سوزېدونکې
نذرانو دپاره دى، د غلې نذرانو دپاره، د ګناه نذرانو، د ګناه د
تاوان د نذرانو، د مقررولو نذرانو او د سلامتىٔ د نذرانو دپاره
دى. ۳۸ هلته په بيابان کښې د سينا په غرهٔ باندې، مالِک
خُدائ په هغه ورځ موسىٰ له دا حُکمونه ورکړل او هغهٔ بنى
اِسرائيلو ته وفرمائيل چې خپلې نذرانې راوړئ.

د حضرت هارون او د هغهٔ د زامنو مقرر کېدل

۸ ۱ بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ۲ ”هارون او
د هغهٔ زامن او د اِمامانو لِباس، د غوړولو تېل، د ګناه نذرانې
دپاره سخے، دوه ګډان او د پتيرې روټىٔ ټوکرىٔ راوړه. ۳
او زما د حضور مقدسې خېمې د دروازې خولې ته ټول قوم

راوغواړه چې هلته راغونډ شی.“ ۴ موسىٰ هم هغه شان
وکړل چې څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو او چې کله
ټول قوم هلته راغونډ شو، ۵ نو موسىٰ هغوئ ته وفرمائيل،
”زۀ چې څۀ کوم مالِک خُدائ د دې حُکم راکړے دے.“ ۶
موسىٰ هارون او د هغۀ زامن مخکښې راوستل او هغوئ له يې
په اوبو غسل ورکړو. ۷ هغۀ هارون ته هغه قميص او
چُوغه ورواغوستله او د ملا نه يې پټئ ورله تاو کړه. هغه پېش
بند يې ورواغوستلو او په يو ښۀ ګُلکارى شوى کمربند سره
يې ونښلولو چې د هغۀ د ملا نه تاو وو. ۸ هغۀ ورله د سينې
جيب ولګولو او اُوريم او تميم يې په کښې کېښودل. ۹
هارون ته يې پټکے ورپه سر کړو او د دې مخې ته يې د سرو
زرو ګل ولګولو چې دا د وقف کولو مقدسه نښه وه، هم هغه
شان چې څنګه مالِک خُدائ هغۀ ته حُکم ورکړے وو. ۱۰
بيا موسىٰ د غوړولو تېل واخستل او د مالِک خُدائ د حضور
په مقدسه خېمه او چې په هغې کښې څۀ هم وُو په هغې باندې
يې ولګول، نو هغۀ دا هر څۀ مالِک خُدائ ته مخصوص کړل.
۱۱ هغۀ څۀ تېل اووۀ ځله په قربانګاه، د دې په سامان او د
وينځلو په ښانک او د دې په بېخ باندې وشيندل، د دې دپاره
چې دا مالِک خُدائ ته وقف کړى. ۱۲ موسىٰ د هارون په
سر باندې د غوړولو دپاره څۀ تېل واچول او سر يې ورله غوړ
کړو چې وقف شى. ۱۳ بيا، موسىٰ د هارون زامن مخکښې
راوستل او قميصونه يې ورواغوستل، د هغوئ د ملا نه يې
پټئ تاو کړې او ټوپئ يې ورپه سر کړې، هم هغه شان چې
څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. ۱۴ بيا موسىٰ د ګناه د
نذرانې دپاره هغه سخے راوستو او هارون او د هغۀ زامنو د
دې په سر باندې خپل لاسونه کېښودل. ۱۵ موسىٰ دا حلال

کړو او څهٔ وینه يې واخستله او د خپلې ګوتې سره يې د
قربانګاه په ښکرونو پورې ولګوله، د دې دپاره چې وقف يې
کړی. بيا هغهٔ پاتې شوې وینه د قربانګاه په بېخ کښې توئ
کړه. نو دا يې وقف کړه او د دې کفاره يې ادا کړه. ۱۶
موسیٰ په کولمو پرته ټوله وازګه، د اینې ښهٔ حِصه، پښتورګی
سره د هغه وازګې چې وربانديې پرتې وی، دا هر څهٔ يې
واخستل او په قربانګاه باندې يې وسوزول. ۱۷ خو هغهٔ
سخے، سره د څرمنې، غوښې او د کولمو يوړو او د خېمو نه
بهر يې وسوزولو، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ حُکم
ورکړے وو. ۱۸ بيا، موسیٰ د سوزېدونکې نذرانې دپاره ګډ
راوستلو او هارون او د هغهٔ زامنو خپل لاسونه د دې په سر
کېښودل. ۱۹ موسیٰ دا حلال کړو او د دې وینه يې د
قربانګاه په څلورو واړو طرفونو باندې وشیندله. ۲۰-۲۱
هغهٔ دا ګډ حِصې حِصې کړو او د هغهٔ دننني اندامونه او
پتُونان يې په اوبو ووينځل او سر، وازګه او نور ټول پاتې
شوے ګډ يې په قربانګاه باندې وسوزولو، هم هغه شان چې
څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. دا سوزېدونکې نذرانه
یوه په اور تیارېدونکې نذرانه وه او د دې بوئ په مالِک خُدائ
ښهٔ ولګېدو. ۲۲ بيا موسیٰ دویم ګډ راوستلو، کوم چې د
اِمامانو د مقررولو دپاره وو او هارون او د هغهٔ زامنو خپل
لاسونه د دې په سر کېښودل. ۲۳ موسیٰ دا حلال کړو او څهٔ
وینه يې واخستله او د هارون د ښی غوږ په نرم ځائ، د هغهٔ
د ښی لاس په غټه ګوته او د هغهٔ د ښی پښې په غټه ګوته
باندې يې ولګوله. ۲۴ بيا هغهٔ د هارون زامن مخکښې
راوستل او څهٔ وینه يې د هغوئ د ښی غوږُونو په نرمو
ځایونو، د هغوئ د ښی لاسونو په غټو ګوتو او د هغوئ د ښی

پښو په غټو ګوتو پورې ولګوله. بیا موسیٰ هغه پاتې شوې وینه
د قربان‌ګاه په څلورو واړو طرفونو باندې وشیندله. ۲۵ هغهٔ
وازګه، لم، هغه ټوله وازګه چې په دننني اندامونو پرته وی، د
اینې ښهٔ حِصه، پښتورګی سره د هغه وازګې چې وربانديې
پرته وی او ښے پټُون واخستلو. ۲۶ بیا هغهٔ د پتیرې روټۍ د
ټوکرۍ نه یوه روټۍ واخستله کومه چې مالِک خُدائ ته وقف
شوې وه، یوه غوړه روټۍ او یوه نرۍ روټۍ راواخستله او د
وازګې او د ښی پټُون دپاسه یې کېښودله. ۲۷ هغهٔ دا هر څهٔ
د هارون او د هغهٔ د زامنو په لاسونو کښې کېښودل، نو هغوئ
دا د یوې خاص تُحفې په توګه مالِک خُدائ ته پېش کړل. ۲۸
موسیٰ دا هر څهٔ د هغوئ نه واخستل او په قربان‌ګاه باندې
یې، د سوزېدونکې نذرانې دپاسه، د مقررولو نذرانې په توګه
وسوزول. دا په اور سوزېدونکې نذرانه وه او د دې بوئ په
مالِک خُدائ ښهٔ ولګېدو. ۲۹ بیا موسیٰ هغه سینه واخستله
او مالِک خُدائ ته یې د یوې خاص تُحفې په توګه پېش کړه.
دا د موسیٰ د مقررولو په ګډ کښې حِصه وه. موسیٰ هر څهٔ
هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو.
۳۰ موسیٰ د سر غوړولو څهٔ تېل او څهٔ وینه د قربان‌ګاه نه
واخستله او په هارون او د هغهٔ په زامنو او د هغوئ په جامو
یې وشیندله. داسې هغهٔ هغوئ او د هغوئ جامې مالِک خُدائ
ته مخصوصې کړې. ۳۱ موسیٰ هارون او د هغهٔ زامنو ته
وفرمائیل، ”دا غوښه د مالِک خُدائ د حضور خېمې خولې ته
یوسئ، وې یشوئ او د هغې روټۍ سره یې وخورئ کومه چې
د مقررولو نذرانې په ټوکرۍ کښې ده، هم هغه شان چې څنګه
مالِک خُدائ حُکم کړے دے. ۳۲ کومه غوښه یا روټۍ چې
پاتې وی نو هغه وسوزوئ. ۳۳ اووهٔ ورځې به تاسو د خېمې

د دروازې خولې نه نۀ ځئ، چې ستاسو د مقررولو رسمونه
پوره شوی نۀ وی. ۳۴ چې نن مونږ څۀ وکړل نو مالِک
خُدائ مونږ له د دې کولو حُکم راکړے دے، چې ستاسو د
گناه کفاره ادا کړُو. ۳۵ تاسو به د مقدسې خيمې د دروازې
په خولۀ کښې اووۀ شپې او ورځې پاتې کيږئ، هغه کار به
کوئ د کوم چې مالِک خُدائ حُکم کړے دے. کۀ تاسو
داسې ونۀ کړئ نو مړۀ به شئ. ځکه چې دا هغه څۀ دی د
کوم چې مالِک خُدائ ما له حُکم راکړے دے.“ ۳۶ نو
هارون او د هغۀ زامنو هغه هر څۀ وکړل لکه څنګه چې مالِک
خُدائ د موسیٰ په ذريعه حُکم ورکړے وو.

حضرت هارون قربانئ پيش کول

۹ ۱ د مقررولو د رسمونو نه پس په اتمه ورځ، هارون، د
هغۀ زامن او د بنی اِسرائيلو مشران موسیٰ راوغوښتل. ۲
هغۀ هارون ته وفرمائيل، ”يو سخے او يو گډ روان کړه چې
هيڅ عيب په کښې نۀ وی او مالِک خُدائ ته يې پيش کړه،
سخے د گناه د نذرانې دپاره دے او گډ د سوزېدونکې نذرانې
دپاره دے. ۳ بيا اِسرائيلو ته ووايه چې د گناه د نذرانې
دپاره يو چيلے، د يو کال سخے او د يو کال گډُورے بوځئ
چې هيڅ عيب په کښې نۀ وی، دا به د سوزېدونکې نذرانې
دپاره وی، ۴ او يو غوَيے او يو گډ به د سلامتئ د نذرانې
دپاره وی. هغوئ به دا مالِک خُدائ ته قربانی کړی، د غلې
نذرانه به هم وی چې تيل ورسره گډ وی. هغوئ به خامخا
داسې کوی ځکه چې مالِک خُدائ به نن هغوئ ته
ښکاره شی.“ ۵ هغوئ هر څۀ د مقدسې خيمې مخې ته

راوړل چې څنګه موسىٰ حُکم کړے وو او د مالِک خُدائ د
عبادت دپاره ټول قوم هلته راغونډ شو. ۶ موسىٰ وفرمائيل،
”مالِک خُدائ تاسو له حُکم درکړے دے چې دا هر څۀ
وکړئ، نو چې د هغۀ د حضور جلال تاسو ته ښکاره شى.“
۷ بيا هغۀ هارون ته وفرمائيل، ”قربان‌ګاه ته لاړ شه او د
ګناه نذرانه او سوزېدونکې نذرانه پېش کړه چې ستا او د
خلقو دپاره کفاره ادا شى. د خلقو دپاره نذرانه پېش کړه او د
هغوئ دپاره کفاره ادا کړه، هم هغه شان چې څنګه مالِک
خُدائ حُکم کړے دے.“ ۸ هارون قربان‌ګاه ته لاړو او د
خپل ځان دپاره يې يو سخے د ګناه د نذرانې په توګه حلال
کړو. ۹ د هغۀ زامنو وينه راوړه او هغۀ خپله ګوته په دې
کښې ډُوبه کړه، لږه يې د قربان‌ګاه په ښکرو پورې ولګوه او
پاتې شوې وينه يې د قربان‌ګاه په بيخ کښې توئ کړه. ۱۰ بيا
هغۀ د ګناه د نذرانې نه وازګه، پښتورګى او د اينې ښۀ حِصه
په قربان‌ګاه باندې وسوزول، هم هغه شان چې څنګه مالِک
خُدائ موسىٰ ته حُکمورکړے وو. ۱۱ خو هغۀ غوښه او
څرمن د کېمپ نه بهر وسوزوله. ۱۲ هغه څناور يې حلال
کړو کوم چې د هغۀ د خپلې سوزېدونکې نذرانې دپاره وو. د
هغۀ زامنو هغۀ له وينه راوړه، نو هغۀ د قربان‌ګاه په څلورو
واړو طرفونو باندې وشيندله. ۱۳ بيا هغوئ هغۀ له د
سوزېدونکې نذرانې يوه يوه حِصه سره د سر ورکړه او هغۀ
دا په قربان‌ګاه باندې وسوزول. ۱۴ بيا هغۀ دننى اندامونه او
پټُونان ووينځل او په قربان‌ګاه باندې يې د پاتې شوې
سوزېدونکې نذرانې دپاسه وسوزول. ۱۵ د هغې نه پس، هغۀ
د خلقو نذرانې پېش کړې. چېلے يې بوتلو کوم چې د خلقو د
ګناه دپاره پېش کولے شو، حلال او پېش يې کړو، هم هغه

شان چې څنګه يې د خپلې ګناه دپاره پيش کړے وو. ۱۶
هغهٔ د سوزېدونکې نذرانې دپاره ځناور هم راوستلو او د
اصُولو په مطابق يې پيش کړو. ۱۷ هغهٔ د غلې نذرانه پيش
کړه، هغهٔ يو موټے اوړهٔ واخستل او په قربانګاه باندې يې
وسوزول. دا د هرې ورځې سوزېدونکې نذرانې نه علاوه وه.
۱۸ هغهٔ غوَيے او ګډ د خلقو دپاره د سلامتىٔ نذرانې په توګه
حلال کړل. د هغهٔ زامنو هغهٔ له وينه راوړه او هغهٔ د قربانګاه
په څلورو واړو طرفونو باندې واچوله. ۱۹ هارون د غوَيى او
ګډ د وازګې والا حِصې واخستلې، ۲۰ د هغه ځناورو په
سينو يې دپاسه کېښودلې او هر څهٔ يې قربانګاه ته راوړل.
هغهٔ وازګه په قربانګاه باندې وسوزوله ۲۱ او هغه سينې او
ښے پتُون يې مالِک خُدائ ته د اِمامانو دپاره د خاص تُحفې
په توګه پيش کړې، څنګه چې موسىٰ حُکم کړے وو. ۲۲
چې کله هارون ټولې قربانىٔ ختمې کړې، هغهٔ خپل لاسونه د
خلقو طرف ته اوږدهٔ کړل او د هغوئ دپاره يې برکت
وغوښتو او بيا راکوز شو. ۲۳ موسىٰ او هارون د مالِک
خُدائ مقدسې خېمې ته دننه لاړل او چې راووتل، نو د خلقو
دپاره يې برکت وغوښتلو او د مالِک خُدائ جلال ټولو خلقو
ته څرګند شو. ۲۴ ناڅاپه مالِک خُدائ اور راولېږلو او دې
اور په قربانګاه باندې د وازګې والا حِصې او سوزېدونکې
نذرانه پوره وسوزوله. چې خلقو دا وليدل، نو هغوئ ټولو
چغې کړې او سجده يې وکړه.

د دوو اِمامانو وژلے کېدل

۱۰ ۱ نو د هارون زامنو ندب او ابيهُو، هر يو خپل

مجمر واخستلو او ژوندی سکارۀ يې په کښې واچول، خوشبوئی يې وربانديې واچوله او دا يې مالِک خُدائ ته پېش کړل. خو دا اور خُدائ پاک ته قبول نۀ وو، ځکه چې مالِک خُدائ هغوئ له د دې د پېش کولو حُکم نۀ وو ورکړے. ۲ نو ناڅاپه مالِک خُدائ اور راولېږلو او دې اور هلته د مالِک خُدائ په حضور کښې هغوئ وسوزول او مړۀ شول. ۳ بيا موسیٰ هارون ته وفرمائيل، ”د مالِک خُدائ مطلب دا وو کله چې هغۀ وفرمائيل، هر څوک چې زما خِدمت کوی هغوئ دې خامخا زما د پاکوالی عزت کوی، زۀ به خپلو خلقو ته خپل جلال څرګند کړم.“ خو هارون غلے پاتې شو. ۴ موسیٰ ميسائيل او الصفن، د عُزیاېل زامن راوغوښتل، عُزیاېل د هارون ترۀ وو او موسیٰ هغوئ ته وفرمائيل، ”دلته راشئ او د خپل ترۀ د زامنو مړی د مقدسې خېمې نه يوسئ او د کېمپ نه بهر يې کېږدئ.“ ۵ نو هغوئ راغلل او مړی يې د جامو نه ونيول او د خېمو نه بهر يې يوړل، هم هغه شان چې څنګه موسیٰ حُکم ورکړے وو. ۶ بيا موسیٰ هارون او د هغۀ زامنو اِلیعزر او اِتمر ته وفرمائيل، ”خپل وېښتۀ ببر مۀ ساتئ او نۀ چې خپلې جامې وشلوئ چې ښکاره کړئ چې په غم غمژن يئ. کۀ تاسو داسې وکړل، نو مړۀ به شئ. او مالِک خُدائ به ټول قوم ته په قهر شی. خو نورو بنی اِسرائيلو ته اجازت دے چې په دې غم غمژن شی کوم مرګ چې د مالِک خُدائ د اور په وجه شوے دے. ۷ د مقدسې خېمې د دروازې د خولې نه مۀ ځئ ګنې مړۀ به شئ، ځکه چې تاسو د مالِک خُدائ په تېلو غوړ کړے شوی يئ.“ نو هغوئ هم هغه شان وکړل چې څنګه موسیٰ فرمائيلی وُو.

٨ نو مالِک خُدائ هارون ته وفرمائيل، ٩ ”د ميو يا د شرابو څښلو نه پس تهٔ او ستا زامن زما د حضور مقدسې خېمې ته مهٔ راځئ، کهٔ تاسو داسې وکړل، نو مړهٔ به شئ. دا قانون د همېشه دپاره دے چې ستاسو ټول اولاد به پرې عمل کوى. ١٠ تاسو خامخا د هغه څيزونو په مينځ کښې فرق کوئ څهٔ چې د خُدائ پاک دى يا څهٔ چې د عام استعمال دپاره دى او د هغه څيزونو په مينځ کښې چې کوم پاک دى او کوم ناپاک دى. ١١ تاسو بنى اِسرائيلو ته هغه ټول قانون وښايئ کوم چې ما د موسىٰ په ذريعه درکړے دے.“ ١٢ موسىٰ هارون او د هغهٔ دوه پاتې شوو زامنو، اِلىعزر او اِتمر ته وفرمائيل، ”د غلې هغه نذرانه واخلئ کومه چې مالِک خُدائ ته په اور سوزېدونکې نذرانې نه پاتې شوې ده، پتيره روټۍ د دې سره پخه کړئ او د قربانګاه په خوا کښې يې وخورئ، ځکه چې دا نذرانه ډېره مقدسه ده. ١٣ دا په مقدس ځائ کښې وخورئ، دا مالِک خُدائ ته په اور سوزېدونکې نذرانه کښې ستا او ستا د زامنو حِصه ده. دا هغه څهٔ دى چې مالِک خُدائ ما ته حُکم کړے دے. ١٤ خو تاسو او ستاسو خاندان هغه سينه او پتُون خوړلے شئ کوم چې د اِمامانو دپاره مالِک خُدائ ته د خاص تُحفې او خاص برخې په توګه پېش کېږى. دا تاسو په يو پاک ځائ کښې خوړلے شئ. دا نذرانې تاسو او ستاسو بچو له د بنى اِسرائيلو د سلامتۍ د نذرانو د برخې نه درکړے شوې دى چې ستاسو شى. ١٥ هغه پتُون او سينه به په هغه وخت راوړے شى چې کله وازګه په اور سوزېدونکې نذرانې په توګه مالِک خُدائ ته

پېش کېږی. دا برخې به همېشه دپاره ستاسو او ستاسو د بچو
وی، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے دے.“
۱۶ موسیٰ د ګناه نذرانې د چېلی په حقله تپوس وکړو او
خبر شو چې هغه خو سوزولے شوے دے. په دې باندې هغه
اِلیعزر او اِتمر ته په قهر شو او پوښتنه یې وکړه چې، ۱۷ ”د
ګناه نذرانه تاسو په مقدس ځائ کښې ولې ونۀ خوړله؟ دا
ډېره مقدسه ده او دا مالِک خُدائ تاسو له د دې دپاره
درکړې ده چې د کفارې ادا کولو په ذریعه د مالِک خُدائ په
نظر کښې د قوم ګناهونه لرې شی. ۱۸ چې د دې وینه
مقدسې خېمې ته وړلے شوې نۀ وې، نو تاسو له په کار وُو
چې هغه قربانی مو هلته خوړلے، چې څنګه ما حُکم درکړے
وو.“ ۱۹ هارون په جواب کښې وفرمائیل، ”کۀ ما د ګناه
نذرانه خوړلې وے، نو مالِک خُدائ به قبوله کړې وے څۀ؟
خلقو نن په خپله د ګناه نذرانه مالِک خُدائ ته پېش کړه او
هغوئ خپله سوزېدونکې نذرانه هم راوړه، خو بیا هم دا
مصیبتونه ما ته راپېښ شول.“ ۲۰ چې کله موسیٰ دا
واورېدل، نو د هغۀ تسلی وشوه.

حلال او حرام ځناور

۱۱ ۱ مالِک خُدائ موسیٰ او هارون ته دا اصُول
وښودل ۲ کوم چې د بنی اِسرائیلو دپاره وُو. تاسو په زمکه
ګرځېدونکے هر هغه ځناور خوړلے شئ ۳ چې د هغې د
پښو سومونه په مینځ ببل وی او بیا بیا شخوند وهی، ۴-۶ خو
تاسو دا ځناور مۀ خورئ، یعنې اوښ، ځنګلی سوه، یا عامه
سوه. دا به ناپاک ګڼلے شی، دا بیا بیا شخوند وهی، خو د

دې سومونه يې په مينځ ښېل نهٔ دی. ⑦ خنزير مهٔ خورئ. دا به خامخا ناپاک ګڼلے شی، د دې د ښېو نوکونه په مينځ ښېل وی، خو بيا بيا شخوند نهٔ وهی. ⑧ دا ځناور مهٔ خورئ يا چې مړهٔ وی نو لاس به هم نهٔ وروړئ، دا ناپاک دی. ⑨ تاسو هغه هر قِسم کبان خوړلے شئ کوم چې وزر او په ځرمن پترى لرى، ⑩ خو داسې د اوبو بل هر يو ځيز چې وزر او په ځرمن پترى نهٔ لرى هغه نهٔ شئ خوړلے. ⑪ داسې ځيزونه به ستاسو دپاره حرام وی. تاسو به هيڅکله هم د دې غوښه نهٔ خورئ يا کهٔ مړهٔ وی نو لاس به هم نهٔ وروړئ. ⑫ تاسو هر هغه ځيز مهٔ خورئ کوم چې په اوبو کښې اوسيږی او وزر او په ځرمن پترى نهٔ لرى. ۱۳-۱۹ دا هغه مارغان دی چې تاسو به ترې نه کرکه کوئ چې تاسو يې ونهٔ خورئ ځکه چې دا حرام دی، شاهين، ګونګا، باز، شهباز، باښه، ګنجے، کارغهٔ، شترمرغ، ايلے، زاڼې، ډينګ، ماهی خور مارغهٔ، سمندری بطحه، ملاچرچک يا ښاپيرک. ۲۰ الوتونکی حشرات ناپاک دی، تاسو د دې نه کرکه وکړئ، ۲۱ خو بغېر د هغې نه چې په ښپو ګرځی او ټوپونه وهی. ۲۲ تاسو کبړی، د قحطے مُلخان او نور مُلخان خوړلے شئ. ۲۳ خو نور ټول واړهٔ ځيزونه چې وزر لری او په زمکه باندې په ښپو ګرځی دا به ستاسو دپاره حرام وی. ۲۴-۲۸ دا ځناور ستاسو دپاره ناپاک دی، هر څوک چې دې مړو ځناورو ته لاس وروړی نو هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وی يعنې ټول نوکونه لرونکی ځناور، خو د هغې نه بغېر چې نوکونه يې په مينځ ښېل وی او بيا بيا شخوند وهی، او ټول څلور ښپې لرونکی ځناور چې پنجې لری. چې دا ځناور مړهٔ وی او هر څوک ورله لاس وروړی يا يې يوسی، نو هغه به خامخا خپلې جامې وينځی،

خو هغه به بیا هم تر ماښامه پورې ناپاک وی. ۲۹-۳۰ړنده
مږه، عامه مږه، منږکان او سمسېره، کربوړے او هر قِسم
چرمښکئ به خامخا ناپاک ګڼلے شی. ۳۱دا ستاسو دپاره
ناپاک دی. چې دا مړۀ وی او هر څوک چې لاس وروړی نو
هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وی. ۳۲او یا کۀ دا مړۀ وی او
په څۀ څیز باندې وغورزیږی، نو هغه به ناپاک وی. هغه څیز
کۀ د لرګی نه جوړ وی، کپړه، څرمن، یا بوجئ وی، کۀ هر
څیز دپاره هم استعمالیږی. هغه څیز به په اوبو کښې غوپه
کړے شی، خو دا به بیا هم تر ماښامه پورې ناپاک وی.
۳۳کۀ دا مړۀ شوی ځناور د خاورو په لوښی کښې
وغورزیږی، په هغې کښې چې هر څۀ وی نو هغه به ناپاک
وی، نو تاسو هغه لوښے مات کړئ. ۳۴هر هغه خوراک کوم
چې په عامه توګه خوړلے شی، خو کۀ په دې خوراک باندې
د هغه لوښی نه اوبۀ توئ کړے شوې وی، نو هغه خوراک به
ناپاک وی او په داسې لوښی کښې چې د څښلو څۀ هم وی
نو هغه به ناپاک وی. ۳۵کۀ دا مړۀ شوی ځناور په هر څۀ
باندې راوغورزیږی نو هغه به ناپاک وی، کۀ هغه د ختې
نغرے وی یا د پخلی لوښے وی نو ماتولے به شی، ۳۶خو
چینه یا ډیګئ به پاکه وی، خو کۀ بل هر څوک دې مړو
ځناورو له لاس وروړی نو هغه به ناپاک وی. ۳۷کۀ دا په هغه
تخم باندې وغورزیږی کوم چې کَرلے کیږی، نو تخم به پاک
وی. ۳۸خو کۀ تخم په اوبو کښې پستولے شی او دا قِسم مړ
ځناور وربادې راوغورزیږی، نو تخم به ناپاک وی. ۳۹کۀ یو
حلال ځناور مړ شی، کۀ هر څوک ورله لاس وروړی نو هغه
به تر ماښامه پورې ناپاک وی. ۴۰کۀ هر څوک د دې ځناور
څۀ غوښه وخوری، نو هغه به خامخا خپلې جامې وینځی،

خو هغه به بيا هم تر ماښامه پورې ناپاک وى، هر څوک چې
دا مړۀ ځناور يوسى نو هغه به خامخا خپلې جامې ووينځى،
خو هغه به بيا هم تر ماښامه پورې ناپاک وى. ۴۱تاسو هغه
ټول ځناور مۀ خورئ کوم چې په زمکه باندې ګرځى، ۴۲لکه
چې په خېټه باندې، يا په څلورو پښو باندې او يا په ډېرو پښو
ګرځى. ۴۳د دې په خوړلو باندې خپل ځانونه مۀ ناپاکه کوئ.
۴۴زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يم او تاسو خپل
ځانونه پاک او مقدس ساتئ، ځکه چې زۀ مقدس يم. ۴۵زۀ
مالِک خُدائ يم چا چې تاسو د مِصر مُلک نه راوويستلئ چې
زۀ ستاسو خُدائ پاک يم، تاسو خامخا مقدس اوسئ، ځکه
چې زۀ مقدس يم. ۴۶نو دا د ځناورو او مارغانو په حقله
قانون دے، د هغه هر ژوندى څيز په حقله چې په اوبو کښې
اوسيږى او چې په زمکه ګرځى. ۴۷چې تاسو د پاک او ناپاک
او د حلال او حرام په مينځ کښې فرق وکړئ.

د ماشوم د پيدا کېدو نه پس د ښځې پاکوالے

۱۲ ۱ بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته دا اصُول وښودل ۲
کوم چې د بنى اِسرائيلو دپاره دى. د يو زوئ پيدا کېدو نه پس
ښځه تر اووۀ ورځو پورې ناپاکه وى، هم هغه شان چې څنګه
د مياشتنۍ بيمارۍ په دوران کښې ناپاکه وى. ۳ په اتمه
ورځ به ماشوم سنت کړے شى. ۴ نو ښځه دې درې
دېرش ورځې نور هم انتظار کوى، ترڅو چې هغه پاکه شى. نو
په دې دوران کښې به هغه هيڅ پاک څيز له لاس نۀ وروړى او
نۀ به مقدسې خيمې ته ورننوځى چې تر څو پورې هغه پاکه
شوې نۀ وى. ۵ د يوې لور پيدا کېدو نه پس ښځه تر

څوارلسو ورځو پورې هم هغه شان ناپاکه وی، چې څنګه د میاشتنۍ بیمارۍ په دوران کښې ناپاکه وی. او د پوره پاکېدو دپاره به هغه شپږ شپېتهٔ ورځې نور هم انتظار کوی. ۶ چې کله د هغې د ناپاکوالی وخت ختم شی نو هغه پاکه شی، کهٔ د هغې زوئ یا لور پېدا شوې وی، نو هغه به اِمام ته د مالِک خُدائ د حضور مقدسې خېمې خولې ته د یو کال ګډُورے د سوزېدونکې نذرانې دپاره او یوه کونتره یا یوه ګوګوشتکه د ګناه د نذرانې دپاره راوړی. ۷ اِمام به د هغې نذرانه مالِک خُدائ ته پېش کړی او د هغې د ناپاکۍ د لرې کولو دپاره به کفاره ادا کړی او د وينې د بهېدو نه به هغه پاکه شی. دا هغه اصُول دی چې یوه ښځه به يې د هلک یا د جینۍ د پېدا کېدو نه پس ضرور کوی. ۸ کهٔ هغه ښځه یو ګډُورے نهٔ شی اخستلے، نو هغه به یوه د کُرکوړو جوړه یا د کونترو دوه بچی راوړی، یوه به د سوزېدونکې نذرانې دپاره وی او بله د ګناه د نذرانې دپاره وی او اِمام به د هغې د ناپاکۍ لرې کولو دپاره کفاره ادا کړی او هغه به پاکه شی.

د څرمنې د بیمارۍ په حقله قانون

۱۳ ۱ بیا مالِک خُدائ موسیٰ او هارون ته دا اصُول وښودل. ۲ کهٔ د چا په څرمن زخم وی یا پړسوب یا دانه وی چې د دې دا یره وی چې د دې نه به لکه د جذام بیماری جوړه شی، نو هغه به د هارون د خاندان اِمام ته راوستلے شی. ۳ اِمام به زخم وګوری او کهٔ په دې کښې وېښتهٔ سپین شوی وی او زخم د ګېرچاپېره څرمنې نه ډُوب ښکارېدو، نو دا د جذام بیماری ده او اِمام به اِعلان وکړی

چې دا کس ناپاکه دے. ۴ خو کهٔ زخم سپين وى او د ګېرچاپېره څرمنې نه ډُوب نهٔ ښکارى او وېښتهٔ هم سپين شوى نهٔ وى، نو اِمام به هغه د اووهٔ ورځو دپاره د نورو نه جدا وساتى. ۵ اِمام به په اوومه ورځ هغه بيا وګورى او کهٔ د هغهٔ په خيال کښې زخم هم هغه شان ښکارى او خور شوے نهٔ وى، نو هغه به يې د نورو اووهٔ ورځو دپاره جدا وساتى. ۶ اِمام به په اوومه ورځ هغه بيا وګورى او کهٔ زخم اوچ شوے وى او خور شوے نهٔ وى، نو هغه به اِعلان وکړى چې دا کس پاک دے، دا بس صِرف زخم دے. نو هغه کس دې خپلې جامې ووينځى او هغه به پاک شى. ۷ خو کهٔ د اِمام د کتلو نه پس زخم خوريږى او اِمام اِعلان کړے وى چې دا پاک دے نو هغه به خامخا د اِمام په مخکښې بيا حاضريږى. ۸ اِمام به هغه بيا وګورى او کهٔ دا خور شوے وى، نو اِمام به اِعلان وکړى چې هغه ناپاک دے، دا د جذام بيمارى ده. ۹ کهٔ د چا د جذام بيمارى وى، نو اِمام له به راوستلے شى، ۱۰ اِمام به دے وګورى. کهٔ د هغهٔ په څرمن زخم سپين وى کوم چې وېښتهٔ سپينوى او د پيپ نه ډک وى، ۱۱ دا د جذام يوه بيمارى ده چې د ډېر وخت نه ده. اِمام به اِعلان وکړى چې دا ناپاک دے، د هغهٔ د نورو نه د جدا کولو ضرورت نشته، ځکه چې هغه په ښکاره ناپاکه دے. ۱۲ کهٔ د جذام بيمارى خوريږى او هغه کس يې د سر نه تر پښو پورې پټ کړے وى، کوم ځايونه چې اِمام ته ښکارى، ۱۳ نو اِمام به هغه بيا وګورى. کهٔ هغهٔ ته پته ولګى چې دا بيمارى د هغهٔ د ټول وجود نه ختمه شوې ده، نو هغه به اِعلان وکړى چې دا پاک دے. کهٔ دې بيمارۍ سره د هغهٔ ټول وجود سپين شوے وى، نو هغه پاک دے. ۱۴ خو چې د کوم وخت نه

کولاو زخم ښکاره شي، نو هغه به ناپاک وي. ﴿١٥﴾ کله چې
اِمام دا کولاو زخم وګوري، نو هغه به اِعلان وکړي چې دا
ناپاک دے. د کولاو زخم مطلب دا دے چې دا د جذام
بيماري ده او هغه کس ناپاک دے. ﴿١٦﴾ خو چې کله زخم
روغ شي او بيا سپين شي، نو هغه کس به اِمام له لاړ شي،
﴿١٧﴾ هغه به يې بيا وګوري. کۀ زخم سپين شوے وي، نو هغه
پاک دے او اِمام به اِعلان وکړي چې دا پاک دے. ﴿١٨﴾ کۀ
په يو کس دانه وي چې روغه شوې وي ﴿١٩﴾ او کۀ د دې نه
پس پړسوب يا سور بخن يا سپين بخن داغ راښکاره شي
چرته چې دانه وه، نو هغه به دا اِمام ته وښائي. ﴿٢٠﴾ اِمام به
هغه وګوري او کۀ دانه د ګېرچاپېره څرمنې نه ډُوبه ښکاري
او وېښتۀ په کښې سپين شوي وي، نو هغه به اِعلان وکړي
چې دا ناپاکه دے. دا د جذام بيماري ده چې په دانه کښې
شروع شوې ده. ﴿٢١﴾ خو کۀ اِمام دا وګوري او پته ورته
ولګي چې په دې کښې وېښتۀ سپين شوي نۀ دي او دا د
ګېرچاپېره څرمنې نه ډُوبه نۀ وي، خو چې دا اوچه شوې
وي، نو اِمام به هغه اووۀ ورځې د نورو نه جدا کړي. ﴿٢٢﴾ کۀ
داغ خور شي، نو اِمام به اِعلان وکړي چې هغه ناپاکه دے، دا
د بيمارئ يوه نښه ده. ﴿٢٣﴾ خو کۀ دا په خپل ځائ کښې
ايسار شي او خور نۀ شي، نو دا د دانې نه پاتې شوې نښه ده
او اِمام به اِعلان وکړي چې دا کس پاک دے. ﴿٢٤﴾ کۀ يو
کس سوزېدلے وي، کۀ دا کچه غوښه سپينه يا سره بخنه
سپينه شي، ﴿٢٥﴾ اِمام به هغه وګوري. کۀ په دانه کښې وېښتۀ
سپين شوي وي او دا د ګېرچاپېره څرمنې نه ډُوبه ښکاري،
دا د جذام بيماري ده چې د سوزېدو په وجه شروع شوې ده
او اِمام به اِعلان وکړي چې دا ناپاک دے. ﴿٢٦﴾ خو کۀ په دې

کښې وېښتهٔ سپین شوی نهٔ وی او د ګېرچاپېره څرمنې نه ډُویه نهٔ وی، خو چې اوچه شوې وی، نو اِمام به هغه تر اووهٔ ورځو پورې د نورو نه جدا کړی. ٢٧ اِمام به هغه په اوومه ورځ بیا وګوری او کهٔ دا خورېږی، نو دا د جذام بیماری ده او اِمام به اِعلان وکړی چې دا ناپاک دے. ٢٨ خو کهٔ داغ په خپل ځائ ایسار شی او خور نهٔ شی او اوچ شی، نو دا د جذام بیماری نهٔ ده. اِمام به اِعلان وکړی چې دا پاک دے، ځکه چې داسې تش د سوزېدلی ځائ نښه وی. ٢٩ کله چې د یو سړی یا ښځې په سر یا زنه باندې زخم وی، ٣٠ اِمام به دا وګوری. کهٔ چرې د ګېرچاپېره څرمنې نه ډُوب ښکاری او وېښتهٔ په کښې زېړ بخن او نری ښکاری، نو دا د جذام بیماری ده او هغه به اِعلان وکړی چې دا کس ناپاک دے.
٣١ کهٔ چرې اِمام هغه وګوری، کهٔ زخم د ګېرچاپېره څرمنې نه ډُوب نهٔ ښکاری، خو تر اوسه پورې په کښې تور وېښتهٔ نهٔ وی نو هغه به دا د اووهٔ ورځو دپاره د نورو نه جدا کړی. ٣٢ اِمام به په اوومه ورځ هغه زخم بیا وګوری او کهٔ دا خور شوے نهٔ وی او په دې کښې زېړ بخن وېښتهٔ نهٔ وی او د ګېرچاپېره څرمنې نه ډُوب نهٔ ښکاری، ٣٣ نو هغه کس به د زخم د ځائ نه بغیر نور سر کل کړی. اِمام به یې بیا د نورو اووهٔ ورځو دپاره جدا کړی. ٣٤ په اوومه ورځ به بیا اِمام هغه زخم وګوری او کهٔ دا خور شوے نهٔ وی او د ګېرچاپېره څرمنې نه ډُوب نهٔ ښکاری، نو هغه به اِعلان وکړی چې دا پاک دے. هغه کس به خپلې جامې ووینځی او هغه به پاک شی. ٣٥ خو چې کله هغه اِعلان وکړی چې دا پاک دے او د هغې نه پس زخم خور شی، ٣٦ اِمام به هغه بیا وګوری. کهٔ زخم خور شوے وی، نو هغهٔ ته ضرورت نشته چې زېړ

بخن وېښتۀ وګورى، هغه کس ښکاره ناپاک دے. ۳۷ خو کۀ د اِمام په خيال کښې زخم خور شوے نۀ وى او تور وېښتۀ په کښې شوى وى، نو زخم روغ شوے دے او اِمام به اِعلان وکړى چې هغه پاک دے. ۳۸ چې کله د يو سړى يا ښځې په څرمن سپينې دانې وى، ۳۹ اِمام به هغه کس وګورى. کۀ داغونه اوچ او سپين وى، نو دا بس صِرف يوه ګرمکه ده چې په څرمن باندې راختلې ده، هغه کس پاک دے. ۴۰-۴۱ کۀ د يو سړى مخکښينى يا وروستنى د سر وېښتۀ غورزېدلى وى، نو د دې په وجه هغه نۀ ناپاکه کيږى.
۴۲ خو چې کوم ځائ ګنجے وى کۀ په هغې باندې سپين يا سور بخن سپين زخم ښکاره شى، نو دا د جذام بيمارى ده.
۴۳ اِمام به هغه وګورى او کۀ زخم سور بخن سپين وى،
۴۴ نو اِمام به اِعلان وکړى چې هغه ناپاک دے، ځکه چې د هغۀ په سر باندې د جذام بيمارى ده. ۴۵ د کوم کس چې د جذام بيمارى وى نو هغه به خامخا شلېدلې جامې اغوندى، خپل وېښتۀ به ببر پرېږدى، خولۀ او پوزه دې پټه کړى او چغې دې وهى، ”زۀ ناپاک يم، زۀ ناپاک يم.“ ۴۶ چې تر کومې پورې د هغۀ دا بيمارى وى نو هغه به ناپاک وى او هغه به د خېمو نه بهر، د نورو نه لرې اوسيږى.

په جامو او څرمن کښې د ناپاکئ قانون

۴۷-۴۸ چې کله په کپړو د وروستوالى پشم ولګى، کۀ هغه د وړئ يا د کتان وى يا کۀ په څرمن باندې وى يا په داسې څۀ څيز باندې هم وى چې د څرمنې نه جوړ وى، ۴۹ کۀ دا پشم شين بخن يا سور بخن وى، دا يو خورېدونکے پشم دے او دا به خامخا اِمام ته ښودلے شى. ۵۰ اِمام به يې وګورى او

هغه څيز به تر اووهٔ ورځو پورې جدا کيږدی. ۵۱ هغه به دا
په اوومه ورځ بيا وګوری او کهٔ پشم پرې خور شوے وی، نو
هغه څيز ناپاک دے. ۵۲ اِمام به دا وسوزوی، ځکه چې دا
يو خوريدونکے پشم دے کوم چې به خامخا په اور ختمولے
شی. ۵۳ خو، کهٔ هغه دا وګوری او اِمام ته پته ولګی چې
پشم په هغه څيز باندې خور شوے نهٔ دے، ۵۴ هغه به حُکم
وکړی چې دا دې ووينځلے شی او د نورو اووهٔ ورځو دپاره
دې جدا وساتی. ۵۵ بيا به هغه دا وګوری او کهٔ پشم خپل
رنګ نهٔ وی بدل کړے او خور شوے هم نهٔ وی، دا بيا هم
ناپاک دے، خرابتيا کهٔ د دې مخې ته وی يا شا ته وی تاسو
هغه څيز وسوزوئ. ۵۶ خو چې بيا يې وګوری، چې پشم
اوچ شوے وی، نو هغه دې د هغه کپړې يا څرمنې نه خرابه
شوې حِصه وشلوی. ۵۷ کهٔ پشم بيا راڅرګند شی او
خوريږی، نو د دې مالِک به دا څيز وسوزوی. ۵۸ کهٔ هغه دا
څيز ووينځی او داغونه ورک شی، هغه به دا بيا ووينځی او دا
به پاک شی. ۵۹ نو دا قانون په کپړه د پشم په حقله دے، کهٔ
هغه پشم په وړۍ يا په لټه وی، يا د لټې يا د وړۍ په کپړه وی،
يا د څرمنې جوړ شوی څيز باندې وی، نو د دې په بنياد به
فيصله کولے شی چې دا پاک دی او کهٔ ناپاک دی.

د څرمنې د بيمارو نه پس پاکوالے

۱۴ ۱ بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل ۲ دا
اصُول د هغه کس د پاکوالی دپاره دی چې د جذام د بيمارۍ
نه روغ شوے وی. چې په کومه ورځ اِعلان وشی چې هغه
پاک دے، نو هغه به اِمام له بوتلے شی، ۳ او اِمام به هغه

د خېمو نه بهر بوځی او ویه یې ګوری. کۀ هغه کس روغ شوے وی، ۴ نو اِمام به حُکم وکړی چې دوه حلال مارغان دې د دِیار د لرګی د یوې ټُکړې سره، یو د تک سور تار او د وېلنی بوټی سره راوړلے شی. ۵ بیا به اِمام حُکم وکړی چې یو مارغۀ دې د خاورې لوښی دپاسه حلال کړے شی چې د چینې تازه اوبۀ په کښې وی. ۶ هغه به ژوندے مارغۀ د دِیار د لرګی، د تک سور تار او د وېلنی سره، د هغۀ مارغۀ په وینه کښې ډُوب کړی کوم چې حلال شوے وی. ۷ هغه به اووۀ ځله هغه وینه په هغه سړی باندې وشیندی کوم چې د جذام د بیمارۍ نه پاکولے شی او بیا به هغه اِعلان وکړی چې دا کس پاک دے. هغه به ژوندے مارغۀ آزاد کړی چې په هوا کښې والوځی. ۸ هغه کس به خپلې جامې ووینځی، ټول وېښتۀ به کل کړی او غسل به وکړی، نو پاک به شی. بیا هغه خېمو ته تلے شی، خو هغه به اووۀ ورځې د خپلې خېمې نه بهر اوسیږی. ۹ په اوومه ورځ به هغه بیا خپل سر، ږیره، وروځې او د بدن نور ټول وېښتۀ کل کړی، هغه به خپلې جامې ووینځی او غسل به وکړی، نو هغه به پاک شی. ۱۰ په اتمه ورځ به هغه دوه ګډُوری او یوه ګډوری چې د یو کال وی او هیڅ عیب په کښې نۀ وی، درې کلو اوړۀ چې د زیتُونو تیل ورسره ګډ وی او د لیټر دریمه حِصه د زیتُونو تیل دې راوړی. ۱۱ اِمام به هغه کس او دا نذرانې د مالِک خُدائ د حضور مقدسې خېمې د دروازې خولې ته یوسی. ۱۲ بیا به اِمام یو ګډُورے او د تیلو د لیټر دریمه حِصه یوسی او دا به د ګناه د تاوان د نذرانې په توګه پېش کړی. هغه به دا د اِمام دپاره مالِک خُدائ ته د خاص نذرانې په توګه پېش کړی. ۱۳ هغه به ګډُورے په هغه مقدس

ځائ کښې حلال کړی چرته چې د ګناه نذرانې او د
سوزېدونکې نذرانې دپاره ځناور حلالولے شی. دا ځکه چې د
ګناه د تاوان نذرانه، د ګناه د نذرانې په شان د اِمام ده او ډېره
مقدسه ده. ۱۴ اِمام به د ګډُورې لږه وينه واخلی او د هغه
کس د ښی غوږ په نرم ځائ پورې، د هغهٔ د ښی لاس په غټې
ګوټې پورې او د هغهٔ د ښی پښې په غټې ګوټې پورې دې
ولګوی د کوم کس چې اِعلان کيږی چې دا پاک دے. ۱۵
اِمام به د زيتُونو لږ تېل واخلی او د خپل ګس لاس په تلی
کښې به يې واچوی، ۱۶ د خپل ښی لاس ګوته به په دې
کښې ډُوبه کړی او لږ به هلته د مالِک خُدائ په حضور کښې
اووهٔ ځله وشيندی. ۱۷ هغه به څهٔ تېل چې د هغهٔ د لاس په
تلی کښې دی او څهٔ د ګډُورې وينه واخلی او د هغه کس د
ښی غوږ په نرم ځائ پورې، د هغهٔ د ښی لاس په غټې ګوټې
پورې او د هغهٔ د ښی پښې په غټې ګوټې پورې ولګوی چې د
کوم کس اِعلان کيږی چې دا پاک دے. ۱۸ د هغهٔ د لاس په
تلی کښې چې کوم پاتې شوی تېل دی هغه به د دې کس په
سر باندې ولګوی. نو د هغهٔ د پاکوالی کفاره به ادا کړی. ۱۹
بيا به اِمام د ګناه نذرانه پېش کړی او د پاکوالی کفاره به ادا
کړی. د هغې نه پس، هغه به د سوزېدونکې نذرانې دپاره
ځناور حلال کړی ۲۰ او دا به د غلې نذرانې سره په
قربان‌ګاه باندې پېش کړی. نو اِمام به د پاکوالی کفاره ادا
کړی او هغه کس به پاک شی. ۲۱ کهٔ هغه غريب وی او نور
څهٔ نهٔ شی اخستلے، نو د هغهٔ د پاکوالی د کفارې ادا کولو
دپاره دې هغه يو ګډُورے د ګناه د تاوان د نذرانې په توګه
پېش کړی، دا به مالِک خُدائ ته د اِمام دپاره يوه خاص
تُحفه وی. هغه به صرف يو کلو اوړهٔ چې د زيتُونو تېل ورسره

کړې وی، دا د غلې د نذرانې دپاره او د لیتر درېمه حِصه د
زیتُونو تېل راوړی. ﴿۲۲﴾ هغه به دوه ګوګوشتکې یا دوه
کونترې هم راوړی، یوه د ګناه نذرانې دپاره او یوه به د
سوزېدونکې نذرانې دپاره وی. ﴿۲۳﴾ د هغهٔ د پاکوالی په اتمه
ورځ به هغه دا د مقدسې خېمې د دروازې په خولهٔ کښې
اِمامانو له راوړی. ﴿۲۴﴾ اِمام به ګډُورے او د زیتُونو تېل
واخلی او مالِک خُدائ ته به یې د یوې خاص تُحفې په توګه د
اِمام دپاره پېش کړی. ﴿۲۵﴾ هغه به ګډُورے حلال کړی او د
دې څهٔ وینه به واخلی او د هغه کس د ښی غوږ په نرم ځائ
پورې، د ښی لاس په غټې ګوتې پورې او د هغهٔ د ښی پښې په
غټې ګوتې پورې ولګوی. ﴿۲۶﴾ اِمام به لږ تېل د خپل ګس لاس
په تلی کښې واچوی ﴿۲۷﴾ او د خپل ښی لاس د یوې ګوتې
سره به څهٔ تېل د مالِک خُدائ په حضور کښې اووهٔ ځله
وشیندی. ﴿۲۸﴾ هغه به څهٔ تېل هم په هغه ځایونو پورې ولګوی
چې څنګه یې وینه لګولې وه، د هغهٔ د ښی غوږ په نرم ځائ
پورې، د هغهٔ د ښی لاس په غټې ګوتې پورې، او د هغهٔ د ښی
پښې په غټې ګوتې پورې. ﴿۲۹﴾ د هغهٔ په تلی کښې چې کوم
پاتې شوی تېل دی هغه دې د هغه کس په سر واچوی او
داسې به د پاکوالی کفاره ادا کړی. ﴿۳۰﴾ بیا به هغه یوه
ګوګوشتکه یا کونتره پېش کړی، ﴿۳۱﴾ دا به د ګناه د نذرانې په
توګه او هغه بله د غلې د نذرانې سره، د سوزېدونکې نذرانې په
توګه پېش کړی. نو اِمام به د مالِک خُدائ په حضور کښې د
هغه کس د پاکوالی کفاره ادا کړی. ﴿۳۲﴾ دا قانون د هغه چا
دپاره دے چې د جذام بیماری لری خو د خپل پاکوالی دپاره
عامې نذرانې نهٔ شی اخستلے.

په کورونو کښې د وروستوالی پشم

۳۳ بیا مالِک خُدائ موسیٰ او هارون ته وفرمائیل ۳۴-۳۵
او د هغه کورونو په حقله دا اصُول يې ورته وښودل چې
خورېدونکی پشم په حقله وی. (دا اصُول د بنی اِسرائيلو دپاره
وُو چې کله هغوئ د کنعان مُلک ته ننوتلی وے نو د هغې نه
پس به پرې عمل کېدلے، کوم مُلک چې مالِک خُدائ هغوئ
له ورکولو چې خپل يې شی.) کۀ چا ته پته ولګی چې مالِک
خُدائ د هغۀ په کور پشم راوستے دے، نو هغه به خامخا ځی
او د دې په حقله به اِمام ته وائی. ۳۶ نو چې کله اِمام پشم
ليدلو له هلته ورځی نو هغه به حُکم وکړی چې هر څۀ دې د
هغه کور نه بهر وويستلے شی، هسې نه چې د هغه کور ټول
سامان ناپاکه اِعلان کړے شی. نو د دې نه وروسته دې اِمام
کور ته ورشی ۳۷ او پشم به وګوری. کۀ په دې کښې شين
بخن يا سور بخن داغونه وی چې دېوال خرابوی، ۳۸ اِمام به
د هغه کور نه لاړ شی او اووۀ ورځې به يې بند وساتی. ۳۹ په
اوومه ورځ به هغه واپس راشی او بيا به يې وګوری. کۀ پشم
خور شوے وی، ۴۰ هغه به حُکم وکړی چې هغه کاڼی دې
لرې کړے شی چې په کومو باندې پشم ښکاری او د ښار نه
بهر په يو ناپاک ځائ کښې دې وغورزولے شی. ۴۱ بيا دې
هغه دننه ټول دېوالونه وتراشی او هغه راغورزېدلې خاوره دې
د ښار نه بهر يو ناپاک ځائ ته يوړے شی. ۴۲ چې کوم
کاڼی لرې کړے شوی وی نو د هغې په ځائ دې نور
استعمال کړے شی او دېوالونه دې په نوې خټه باندې ليو
کړے شی. ۴۳ د کاڼو د لرې کولو او دېوالونو د تراشلو او
ليولو نه پس کۀ بيا په هغه کور کښې پشم راښکاره شی، ۴۴

نو اِمام به لاړ شي او ويه يې ګوري. کهٔ پشم خور شوے وی، نو کور ناپاک دے. ﴿۴۵﴾ هغه کور دې خامخا وران کړے شي او د دې کاڼی، لرګی او د دې ټولې خاورې دې د ښار نه بهر يو ناپاک ځائ ته يوړے شي. ﴿۴۶﴾ هر څوک چې هغه کور ته دننه لاړ شی کله چې هغه تاله وی نو هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وی. ﴿۴۷﴾ هر څوک چې په دې کور کښې څملی يا په کښې خوراک وکړی نو خامخا به خپلې جامې وينځی. ﴿۴۸﴾ کهٔ کله اِمام د دې کتلو له راشی او د کور د بيا ليولو نه پس پشم راڅرګند شوے نهٔ وی، نو هغه به اِعلان وکړی چې کور پاک دے، ځکه چې پشم ورک شوے دے. ﴿۴۹﴾ د کور د پاکولو دپاره، هغه به دوه مارغان، د دِيار لرګے، يو تک سور تار او د ويلنی يوه څانګه واخلی. ﴿۵۰﴾ هغه به يو مارغهٔ د خټې يو لوښی دپاسه حلال کړی چې د چينې تازه اوبهٔ په کښې وی. ﴿۵۱﴾ بيا به هغه د دِيار لرګے، د ويلنی څانګه، تک سور تار او هغه ژوندے مارغهٔ واخلی او دا به د هغه حلال شوی مارغهٔ په وينه کښې او په تازه اوبو کښې ډُوب کړی. او دا وينه او اوبهٔ دې په کور باندې اووهٔ ځله وشيندی. ﴿۵۲﴾ نو هغه به دا کور د مارغهٔ د وينې په ذريعه، د تازه اوبو او ژوندی مارغهٔ، د دِيار لرګی، د ويلنی او د سور تار سره پاک کړی. ﴿۵۳﴾ بيا به هغه ژوندے مارغهٔ آزاد کړی چې د ښار نه بهر په هوا کښې والوځی. نو داسې هغه به د کور د پاکوالی دپاره کفاره ادا کړی او دا به پاک شی. ﴿۵۴﴾ دا قانون د جذام بيمارئ او خارښت په حقله دے، ﴿۵۵﴾-﴿۵۶﴾ د زخمونو، پړسوب، يا دانو، او يا په جامو يا کورونو کښې د پشم په حقله دے. ﴿۵۷﴾ کهٔ يو څيز پاک يا ناپاک وی نو په دې قانون به فيصله کولے شی.

د بدن ناپاکوالے

١٥ ١ بیا مالِک خُدائ موسیٰ او هارون ته دا اصُول
وښودل ٢ کوم چې د بنی اِسرائیلو دپاره دی. کهٔ د سړی د
ذکر نه څهٔ اوبهٔ ووځی، نو هغه اوبهٔ ناپاکې دی، ٣ کهٔ د
هغهٔ د ذکر نه اوبهٔ رواني وی یا بند وی نو هغه ناپاک وی.
٤ چې په کومه بستره هغه څملاستلے وی یا په بل څهٔ
باندې ناست وی نو هغه به هم ناپاک وی. ٥ هر څوک چې
د هغهٔ بسترې له لاس وروړی ٦ یا په هر څهٔ باندې کښېنی
په کوم باندې چې هغه سړے ناست وی نو هغه به جامې
ووینځی او غسل به وکړی او تر ماښامه پورې به ناپاک وی.
٧ کهٔ څوک هغه سړی له لاس وروړی چې د کوم نه اوبهٔ
ځی نو هغه به خامخا خپلې جامې ووینځی او غسل به وکړی
او تر ماښامه پورې به ناپاکه وی. ٨ چې د کوم سړی د
ذکر نه اوبهٔ ځی کهٔ هغه په یو پاک کس توکانړې اوتُوکی، نو
هغه کس به خامخا جامې ووینځی او غسل به وکړی او تر
ماښامه پورې به ناپاک وی. ٩ په کوم زین چې هغه سړے
کښېنی چې د کوم سړی د ذکر نه چې اوبهٔ ځی نو هغه زین
به ناپاک وی. ١٠ هر څوک چې هر هغه څیز له ګوتې
وروړی چې په کوم باندې هغه سړے ناست وی نو هغه به تر
ماښامه پورې ناپاک وی. کهٔ څوک هر هغه څیز یوسی چې په
کوم باندې هغه سړے ناست وی نو هغه به خامخا خپلې
جامې ووینځی او غسل به وکړی او تر ماښامه پورې به
ناپاک وی. ١١ د کوم سړی د ذکر نه چې اوبهٔ ځی کهٔ هغهٔ
خپل لاسونه نهٔ وی وینځلی او چا له ګوتې وروړی، نو هغه
کس به خامخا خپلې جامې ووینځی او غسل به وکړی، خو
هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وی. ١٢ هغه سړے کهٔ د خټو

لوښی له لاس وروړی نو دا به ماتولے شی او کۀ د لرګی
لوښی له لاس وروړی نو خامخا به وینځلے شی. ۱۳ د کوم
سړی چې د ذکر نه اوبۀ ځی او هغه روغ شی نو د هغې نه
پس، هغه به خامخا اووۀ ورځې اِنتظار کوی او بیا به خپلې
جامې ووینځی او د چینې په تازه اوبو کښې به غسل وکړی
او هغه به پاک شی. ۱۴ په اتمه ورځ به هغه دوه ګوګوشتکې
یا دوه کونترې د مالِک خُدائ د حضور مقدسې خیمې د
دروازې خولې ته یوسی او اِمام له به یې ورکړی. ۱۵ او اِمام
به د دې نه یوه د ګناه د نذرانې په توګه او بله د سوزېدونکې
نذرانې په توګه پېش کړی، چې د هغه سړی د پاکوالی کفاره
ادا کړی. ۱۶ کله چې د یو سړی نه منی ووځی، نو هغه به
خامخا خپل ټول بدن ووینځی او هغه به تر ماښامه پورې
ناپاک وی. ۱۷ هر څیز چې د کپړې یا څرمنې نه جوړ وی
او منی ورباندې پرېوځی نو خامخا به وینځلے شی او تر
ماښامه پورې به ناپاک وی. ۱۸ د سړی او ښځې د کوروالی
کولو نه پس به خامخا دواړه غسل کوی او هغوئ به تر
ماښامه پورې ناپاک وی. ۱۹ چې کله د یوې ښځې میاشتنۍ
بیماری وی، نو هغه به اووۀ ورځې ناپاکه وی. هر څوک چې
هغې له لاس وروړی نو هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وی.
۲۰ د میاشتنۍ بیمارۍ په دوران کښې چې هغه په هر څیز
باندې کښېنی یا څملی نو دا به ناپاک وی. ۲۱-۲۳ هر څوک
چې د هغې بسترې یا هر هغه څیز له لاس وروړی چې په کوم
باندې هغه ناسته وی نو هغه به خامخا خپلې جامې ووینځی
او غسل به وکړی او تر ماښامه پورې به ناپاک وی. ۲۴ کۀ
یو سړے د هغې سره په داسې وخت کښې څملی چې
میاشتنۍ بیماری یې وی، نو هغه د هغې د ناپاکۍ په وجه

ناپاک دے او اووۀ ورځې به ناپاک وی او هغه بستره هم ناپاکه ده په کومه باندې چې هغه څملی. ۲۵ کۀ د يوې ښځې د مياشتنئ بيمارئ نه بغير هم د ډېرو ورځو پورې وينه بهيږى يا د مياشتنئ بيمارئ د ورځو نه اخوا هم د هغې نه وينه جارى وى، نو تر کومې پورې چې ترې نه وينه بهيږى هغه ناپاکه ده، لکه چې څنګه د مياشتنئ بيمارئ په وخت کښې وى. ۲۶ په دې دوران کښې چې هغه په کومه بستره څملی او په څۀ څيز باندې کښېنی نو دا ناپاک دى. ۲۷ هر څوک چې دې څيزونو له لاس وروړى نو هغه ناپاک دے او خامخا به خپلې جامې ووينځى او غسل به وکړى، هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وى. ۲۸ چې د هغې نه وينه بهېدل بند شى نو هغه به خامخا اووۀ ورځې اِنتظار کوى او بيا به هغه پاکه شى. ۲۹ په اتمه ورځ به هغه دوه ګوګوشتکې يا دوه کونترې د مالِک خُدائ د مقدسې خيمې د دروازې په خولۀ کښې اِمام له يوسى. ۳۰ اِمام به د دې نه يوه د ګناه د نذرانې په توګه او بله د سوزېدونکې نذرانې په توګه پيش کړى، نو د هغې دپاره به د پاکوالى کفاره ادا کړى. ۳۱ مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل چې بنى اِسرائيلو له خبردارے ورکړه چې څوک ناپاک وى هغه به لرې اوسيږى، نو د مالِک خُدائ د حضور مقدسې خيمې بې‌عزتى به نۀ کيږى، کومه چې د خيمو په مينځ کښې ده. کۀ هغوئ بې‌عزتى وکړه، نو مرۀ به شى. ۳۲ دا اصُول د هغه سړى په حقله دى چې د ذکر نه يې اوبۀ يا منى څى، ۳۳ دا د داسې ښځې په حقله دى چې د هغې مياشتنئ بيمارى وى، يا د يو سړى په حقله چې د يوې ښځې سره څملى کومه چې ناپاکه وى.

د معافۍ لويه ورځ

۱۶ ۱ مالِک خُدائ موسىٰ ته د هارون د دوو زامنو د
مرګ نه پس وفرمائيل چې کله هغوئ مالِک خُدائ ته هغه اور
پېش کړو کوم چې خُدائ پاک ته قبول نۀ وو. ۲ مالِک
خُدائ وفرمائيل، ”خپل ورور هارون ته ووايه چې هغه به
صِرف په مناسب وخت د پردې شا ته زيات مقدس ځائ ته
ننوځی، ځکه چې زۀ به هلته په وريځ کښې د لوظ صندوق د
کفارې تخت دپاسه راښکاره کېږم. کۀ هغۀ نافرمانی وکړه، نو
هغه به ووژلے شی. ۳ هغه زيات مقدس ځائ ته د هغې نه
پس داخلېدلے شی چې يو سخے د ګناه د نذرانې دپاره او يو
ګډ د سوزېدونکې نذرانې دپاره راولی.“ ۴ بيا مالِک خُدائ
دا اصُول وښودل. زيات مقدس ځائ ته ننوتلو نه مخکښې
دې هارون خامخا غسل وکړی او د اِمامانو لِباس دې
واغوندی، د کتان چُوغه او جانګی، پټۍ او پټکے. ۵ د بنی
اِسرائيلو قوم به هارون له د ګناه د نذرانې دپاره دوه چېلی او
يو ګډ د سوزېدونکې نذرانې دپاره ورکړی. ۶ هغه به يو
غوَيے د نذرانې په توګه پېش کړی چې د هغۀ د خپلې ګناه او
د هغۀ د خاندان کفاره ادا شی. ۷ بيا به هغه دوه چېلی د
مالِک خُدائ د مقدسې خېمې د دروازې خولې ته بوځی. ۸
هلته به هغه پچه واچوی، دوه تيرې به راواخلی، په يوه باندې
به ”مالِک خُدائ دپاره“ نښه واچوی او په بله به ”عزازيل
دپاره“ نښه واچوی. ۹ هارون به هغه چېلے حلال کړی
چې د مالِک خُدائ دپاره د پچې په ذريعه خوښ کړے شوے
وی او د ګناه د نذرانې په توګه به يې پېش کړی. ۱۰ چې
کوم چېلے د عزازيل دپاره خوښ کړے شوے وی هغه به

مالِک خُدائ ته ژوندے پېش کېږی او په بيابان کښې به
عزازيل ته وشړلے شی، چې د خلقو د ګناه کفاره ادا شی.
۱۱ چې کله هارون غوَيے د خپلې ګناه او د خپل خاندان د
ګناه دپاره د نذرانې په توګه قربانی کړی، ۱۲ هغه به دوه
موټې ښه خوشبوئی او د قربانګاه نه يو مجمر د بلو سکارو
واخلی او زيات مقدس ځائ ته به يې دننه راوړی. ۱۳ هغه
به هلته د مالِک خُدائ په حضور کښې خوشبوئی په اور
باندې واچوی او د خوشبويۍ لوګے به د لوظ صندوق د
کفارې تخت پټ کړی نو هغه به دا ونهٔ ګوری او مړ به نهٔ
شی. ۱۴ هغه به د غوَيی لږه وينه واخلی او د خپلې ګوتې
سره به يې د صندوق د کفارې تخت نمرخاتهٔ طرف ته
وشيندی او بيا به لږه د لوظ صندوق د کفارې تخت په
مخکښې اووهٔ ځله وشيندی. ۱۵ د هغې نه پس، هغه به
چېلے د خلقو دپاره د ګناه د نذرانې په توګه حلال کړی، وينه
به يې زيات مقدس ځائ ته راوړی، د صندوق د کفارې په
تخت او په مخکښې به يې وشيندی، هم هغه شان چې څنګه
يې د غوَيی د وينې سره کړی وُو. ۱۶ نو په دې کولو سره به
هغه د زيات مقدس ځائ د پاکوالی کفاره ادا کړی چې د بنی
اِسرائيلو د ناپاکۍ او د ټولو ګناهونو نه پاک شی. هغه به د
مقدسې خيمې دپاره خامخا داسې وکړی، ځکه چې هغه د
کيمپ په مينځ کښې ولاړه ده، کوم ځائ چې ناپاک دے. ۱۷
د هارون د پاکوالی کفاره ادا کولو دپاره زيات مقدس ځائ
ته ننوتلو نه واخله د هغهٔ د بهر راوتلو پورې، هلته به په خيمه
کښې هيڅ څوک نهٔ وی. چې په کوم وخت هغه د ځان، د
خپل خاندان او د ټول قوم دپاره کفاره ادا کوی، ۱۸ بيا به
هغه خامخا د سوزېدونکې نذرانو دپاره بهر قربانګاه ته لاړ

شی او پاکه به يې کړی. هغه به لړه د غوَيی وينه او لړه د
چېلی وينه واخلی او د قربانګاه په ټولو ښکرونو پورې دې
ولګوی. ١٩ هغه دې د خپلې ګوتې سره لړه وينه اووۀ ځله په
قربانګاه باندې وشيندی. نو دا به د بنی اِسرائيلو د ګناهونو
نه پاکه کړی او مقدسه به يې کړی.

د ګناهونو د کفارې چېلے

٢٠ چې کله هارون د زيات مقدس ځائ، د مالِک خُدائ د
حضور د ټولې مقدسې خيمې او د قربانګاه د پاکوالی کفاره
ادا کول ختم کړی، نو هغه به مالِک خُدائ ته هغه ژوندے
چېلے پېش کړی چې د عزازيل دپاره خوښ شوے وو. ٢١
خپل دواړه لاسونه به د چېلی په سر کېږدی او د ټولو بدو
عملونو، ګناهونو او بنی اِسرائيلو د سرکشو اِقرار به وکړی او
دا به د چېلی په سر واچوی. بيا به يو مقرر شوے سړے دا
چېلے بيابان ته بوځی. ٢٢ چېلے به د ځان سره د هغوئ
ټول ګناهونه په بيابان کښې يوې غېرابادې علاقې ته يوسی.
٢٣ نو بيا به هارون مقدسې خېمې ته ننوځی، زيات مقدس
ځائ ته د ننوتلو نه مخکښې هغۀ چې کوم د اِمامانو د کتان
لِباس اغوستے وو نو هغه به وباسی او هلته به يې پرېږدی.
٢٤ هغه به په يو مقدس ځائ کښې غسل وکړی او خپلې
جامې به واغوندی. د هغې نه پس، هغه به بهر لاړ شی او د
خپلو ګناهونو او د خلقو ګناهونو لرې کولو کفارې دپاره به
سوزېدونکې نذرانه پېش کړی. ٢٥ د ځناور وازګه به په
قربانګاه باندې وسوزوی چې د ګناه د نذرانې دپاره ده. ٢٦
کوم سړی چې دا چېلے په بيابان کښې عزازيل له بوتلے وی
نو کېمپ ته واپس راتلو نه مخکښې هغه به خپلې جامې

ووينځی او غسل به وکړی. ۲۷ کوم غوَیے او چیلے چې د
ګناه د نذرانې دپاره استعمال شوی وُو چې وینه یې د ګناه د
کفارې ادا کولو دپاره زیات مقدس ځائ ته راوړلے شوې
وه، دا به د کېمپ نه بهر وړلے شی او سوزولے به شی.
څرمن، غوښه او کولمې هر څۀ به سوزولے شی. ۲۸ څوک
چې دا وسوزوی نو کېمپ ته واپس راتلو نه مخکښې هغه به
خپلې جامې ووينځی او غسل به وکړی.

د کفارې ورځ لمانځل

۲۹ دا اصُول به د همېشه دپاره وی. د اوومې مياشتې په
لسمه ورځ اِسرائيليان او د هغوئ سره مهاجر خلق به خامخا
روژه نيسی او هيڅ کار به نۀ کوی. ۳۰ په هغه ورځ به د
هغوئ د ټولو ګناهونو نه د پاکوالی کفاره ادا شی او هغوئ به
پاک شی. ۳۱ چې په کومه ورځ باندې هغوئ روژه نيسی او
کار نۀ کوی نو هغه به يوه ډېره مقدسه ورځ وی. دا اصُول به
د همېشه دپاره وی. ۳۲ کوم مشر اِمام چې د پلار په ځائ
مقرر شوے وی، هغه به د پاکوالی کفاره ادا کړی. هغه به د
اِمامانو د کتان لِباس واغوندی ۳۳ او د زيات مقدس ځائ،
د مالِک خُدائ د حضور ټولې مقدسې خېمې، قربان‌ګاه، د
اِمامانو او د ټول قوم د پاکوالی کفاره به ادا کړی. ۳۴ دا
اصُول به د همېشه دپاره وی. په کال کښې يو ځل به خامخا
د اِسرائيلو د ټولې ګناه نه د پاکوالی دپاره کفاره ادا کيږی. نو
موسیٰ هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے
وو.

د وينې خوړل حرام دی

۱۷ ۱ بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته حُکم وکړو چې ۲
هارون د هغۀ زامنو او ټولو اِسرائيلو ته دا اصُول وښائى.
۳-۴ کۀ يو اِسرائيلے کس يو غوَيے، يو ګډُورے، يا يو
چيلئ مالِک خُدائ ته د نذرانې په توګه د مالِک خُدائ د
حضور مقدسې خېمې د دروازې خولې نه بغير په هر ځائ
کښې حلال کړى نو هغۀ به قانون مات کړے وى. هغۀ وينه
توئ کړې ده او هغه به نور د خُدائ پاک د خلقو نه نۀ شى
ګڼلے. ۵ د دې حُکم مطلب دا دے چې اِسرائيلو کوم
ځناور په کولاو مېدان کښې حلالول نو هغوئ به هغه مالِک
خُدائ ته راولى. هغوئ به دا د مقدسې خېمې د دروازې په
خولۀ کښې اِمام له راولى او د سلامتئ د نذرانو په توګه به يې
حلالوى. ۶ اِمام به هغه وينه د مقدسې خېمې د دروازې په
خولۀ کښې د قربان‌ګاه په طرفونو باندې وشيندى او د
خوشبوئى جوړېدو دپاره دې وازګه وسوزوى، په مالِک
خُدائ باندې دا خوشبو ښۀ لګى. ۷ اِسرائيليان دې د مالِک
خُدائ سره نوره بې‌وفائى نۀ کوى چې خپل ځناور د چيلو په
شان ښکاريدونکو پيريانو ته قربانى کړى. اِسرائيل به په
راتلونکى ټولو وختونو کښې دا اصُول خامخا منى. ۸ يو
اِسرائيلے يا د پردى مُلک هر يو کس چې د هغوئ سره
اوسيږى چې هغه يوه سوزېدونکې نذرانه يا بله څۀ قربانى
پېش کوى ۹ او د مقدسې خېمې د دروازې خولې ته يې
مالِک خُدائ ته د پېش کولو دپاره رانۀ وړى نو هغه کس به
نور د خُدائ پاک د خلقو نه نۀ شى ګڼلے. ۱۰ هر يو
اِسرائيلے يا د بل مُلک کس چې د هغوئ سره اوسيږى کۀ

هغه غوښه خوري چې وينه لا په کښې وي، نو مالِک خُدائ به
د هغهٔ خِلاف شي او هغه به نور د هغهٔ د خلقو نه نهٔ شي
ګڼلے. ١١ د هر ژوندي خيز ژوند په وينه کښې دے او دا
ځکه مالِک خُدائ حُکم کړے دے چې ټوله وينه به په
قربانګاه توئ کړے شي چې د خلقو د ګناه کفاره ادا شي،
دا وينه ده چې د ګناهونو کفاره ادا کوي. ١٢ دا ځکه مالِک
خُدائ بنی اِسرائيلو ته فرمائيلي دي چې نهٔ به هغوئ او نهٔ به د
هغوئ سره مهاجر هغه غوښه خوري چې وينه لا په کښې
وي. ١٣ هر يو اِسرائيلے يا د پردي مُلک کس چې د هغوئ
سره اوسيږي کهٔ د يو ځناور يا مارغهٔ ښکار وکړي کوم چې
حلال وي، نو هغه به خامخا د دې وينه په زمکه توئ کړي او
په خاوره به يې پټه کړي. ١٤ د هر ژوندي خيز ژوند په وينه
کښې دے، نو دا ځکه مالِک خُدائ اِسرائيلو ته فرمائيلي دي
چې هغوئ به هغه غوښه نهٔ خوري چې وينه لا په کښې وي
خو کهٔ چا وخوړله نو هغه به نور د هغهٔ د خلقو نه نهٔ شي
ګڼلے. ١٥ هر څوک، کهٔ هغه اِسرائيلے وي يا د پردي مُلک
کس، کهٔ هغهٔ د يو داسې ځناور غوښه وخوړله چې هغه په
خپل مرګ مړ وي يا ځنګلي ځناورو وژلے وي نو هغه به
خامخا خپلې جامې ووينځي، غسل به وکړي او تر ماښامه
پورې به هغه ناپاک وي خو بيا به پاک شي. ١٦ کهٔ هغهٔ
داسې ونهٔ کړل، نو هغهٔ ته به د خپلو بدو سزا مِلاو شي.

ناروا جنسی تعلقات

١٨ ١ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ٢ ”بنی
اِسرائيلو ته ووايه چې، زهٔ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک

یم. ③ تاسو هغه شان کارونه مهٔ کوئ ځنګه چې د مِصر د مُلک خلقو کول، چرته چې تاسو اوسېدلئ او تاسو هغه شان کار هم مهٔ کوئ ځنګه چې د کنعان خلق يې کوی، چرته چې زهٔ تاسو بوځم. ④ تاسو به زما حُکمونه منئ او زما په قانون به عمل کوئ. زهٔ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم.
⑤ تاسو زما په شریعت او حُکمونو عمل کوئ، هر څوک چې پرې عمل کوی نو هغوئ به د دې په سبب پائی. زهٔ مالِک خُدائ یم. ⑥ هیڅ څوک دې د خپلوانو سره زنا نهٔ کوی. زهٔ مالِک خُدائ یم. ⑦ د خپلې مور سره زنا کولو په وجه د خپل پلار سپکاوے مهٔ کوئ، هغه ستاسو مور ده. د خپلې مور سره به هیڅکله داسې غلط کار نهٔ کوئ. ⑧ د خپل پلار د نورو ښځو سره زنا مهٔ کوئ، دا ستاسو د پلار سپکاوے دے. ⑨ د خپلې سکه یا ناسکه خور سره زنا مهٔ کوئ، کهٔ هغه ستاسو په کور کښې لویه شوې وی یا په بل ځائ کښې.
⑩ د خپلې نمسۍ سره زنا مهٔ کوئ، د هغې سپکاوے ستاسو خپل سپکاوے دے. ⑪ د خپلې ناسکه خور سره زنا مهٔ کوئ، ځکه چې هغه ستاسو خور ده. ⑫-⑬ د خپلې ترور سره زنا مهٔ کوئ، ځکه چې هغه ستاسو د پلار یا د مور وینه ده. ⑭ د خپل ترهٔ د ښځې سره د زنا کولو په وجه د هغهٔ سپکاوے مهٔ کوئ، ځکه چې هغه ستاسو د ترهٔ ښځه ده.
⑮ د خپلې اِنږور سره زنا مهٔ کوئ، هغه ستاسو د زوئ ښځه ده. ⑯ د خپلې ورندارې سره زنا مهٔ کوئ، دا ستاسو د خپل ورور سپکاوے دے. ⑰ چې تاسو د یوې ښځې سره څملئ نو د هغې د لور یا د هغې د نمسۍ سره هم زنا مهٔ کوئ، ځکه چې هغوئ ستاسو خپلوانې دی، دا به یو بد عمل وی.
⑱ د خپلې ښینې سره وادهٔ مهٔ کوئ چې کله د هغې خور یعنې ستاسو ښځه ژوندۍ وی. ⑲ چې کله د یوې ښځې

میاشتنۍ بیمارۍ وی نو د هغې سره مۀ څملئ ځکه چې هغه ناپاکه وی. ۲۰ د بل سړی د ښځې سره مۀ څملئ، د هغې په وجه به تاسو ناپاک شئ. ۲۱ د خپل اولاد یو کس هم د مولک بُت دپاره مۀ ورکوئ چې د هغۀ په عبادت کښې استعمال شی ځکه چې په داسې کولو سره د خپل خُدائ پاک د نوم سپکاوے کوئ. زۀ مالِک خُدائ یم. ۲۲ یو نر دې هم د بل نر کس سره جنسی تعلقات نۀ ساتی، دا یو بد عمل دے. ۲۳ یو نر دې د یو ځناور سره زنا کولو په وجه خپل ځان نۀ ناپاک کوی، یا یوه ښځه دې د یو ځناور سره د زنا کولو کوشش نۀ کوی، دا یو ګنده عمل دے. ۲۴ د دې عملونو په وجه خپل ځانونه مۀ ناپاکه کوئ، ځکه چې غېرو قومونو داسې خپل ځانونه ناپاک کړل، هغه غېرقومونه چې مالِک خُدائ به یې ستاسو نه مخکښې وشړی. ۲۵ د هغوئ عملونو هغه مُلک ناپاک کړو او مالِک خُدائ هغه مُلک له سزا ورکړه چې خپل اوسېدونکی وشړی. ۲۶-۲۷ هغوئ دا ټول حرام کارونه وکړل او هغه مُلک یې ناپاک کړو، خو چې تاسو داسې ونۀ کړئ. کۀ هغه اِسرائیلے وی یا د پردی مُلک کس چې ستاسو سره اوسیږی، نو تاسو ټول به د مالِک خُدائ په قانون او حُکمونو عمل کوئ، ۲۸ نو هغه مُلک به تاسو نۀ شړی، لکه چې څنګه یې غېرقومونه وشړل کوم چې ستاسو نه مخکښې هلته اوسېدل. ۲۹ تاسو ته پته ده چې هر څوک دا حرام کارونه وکړی نو هغه به نور د خُدائ پاک د خلقو نه نۀ شی ګڼلے.“ ۳۰ او مالِک خُدائ وفرمائیل، ”زۀ چې کوم حُکمونه درکړم په هغې عمل کوئ او د هغه خلقو په رِواجونو پسې مۀ ځئ کوم چې ستاسو نه مخکښې په هغه مُلک کښې اوسېدل، او د هغه غلطو کارونو کولو په وجه

خپل ځانونه مۀ ناپاکه کوئ. زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ
پاک يم.“

اخلاقی او مذهبی قانون

۱۹ ۱ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل چې، ۲ ”د
اِسرائيلو قوم ته ووايه، مقدس اوسئ، ځکه چې زۀ مالِک
خُدائ، ستاسو خُدائ پاک مقدس يم. ۳ ستاسو هر يو کس
دې د خپل مور او پلار عزت کوی او د سبت ورځ مانځئ،
چې څنګه ما حُکم درکړے دے. زۀ مالِک خُدائ ستاسو
خُدائ پاک يم. ۴ زما نه مۀ اوړئ او د بُتانو عبادت مۀ
کوئ، مجسمې مۀ جوړَوئ او مۀ يې عبادت کوئ. زۀ مالِک
خُدائ ستاسو خُدائ پاک يم. ۵ کله چې تاسو د سلامتیٰ
نذرانې دپاره يو ځناور حلالوئ، ما چې کوم اصُول درته
ښودلی دی د هغې خيال ساتئ او زۀ به هغه نذرانه قبلوم. ۶
چې په کومه ورځ ځناور حلال شی غوښه به يې هم په هغه
ورځ يا وريسې ورځ باندې خوړلے شی. څۀ غوښه چې د
دريمې ورځې پورې پاتې وی نو هغه به خامخا سوزولے شی،
۷ ځکه چې دا ناپاکه ده او کۀ څوک دا وخوری، نو زۀ به
هغه نذرانه قبوله نۀ کړم. ۸ هر څوک چې دا وخوری نو
ګناه به د هغۀ په غاړه وی ځکه چې د هغه څۀ سپکاوے يې
کړے دے چې مالِک خُدائ، ته وقف وُو، نو هغه به نور زما
د خلقو نۀ شی ګڼلے. ۹ کله چې تاسو د خپلو پټو فصل
ريبئ، نو فصل د پټو تر غاړو پورې مۀ ريبئ او چې کوم وَږی
د لَو نه پاتې وی نو د هغې ريبلو له واپس مۀ ورځئ. ۱۰
خپلو د انګورو باغونو ته واپس مۀ ورځئ چې هغه انګور

راټول کړئ کوم چې پاتې شوی وی یا غورزېدلی وی، دا
غریبانانو او مسافرو ته پرېږدئ. زۀ مالِک خُدائ ستاسو
خُدائ پاک یم. ۱۱ غلا مۀ کوئ، دروغ مۀ وایئ او یو بل مۀ
دوکه کوئ. ۱۲ زما په نوم د دروغو قسم مۀ خورئ چې
ستاسو د دې د پوره کولو اراده نۀ وی، دا به زما د نوم
سپکاوے وی. زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم. ۱۳
خپل ګاونډی مۀ دوکه کوئ او د هغۀ نه غلا مۀ کوئ. د یو
مزدور مزدوری تر سحره پورې مۀ ایساروئ. ۱۴ یو کُوڼ
کس ته ښېرې مۀ کوئ او د یو ړوند په مخکښې داسې څۀ
څیز مۀ ږدئ چې په هغې باندې تیندک وخوری. زما نه
یرېږئ، زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم. ۱۵ د عدالت
په فېصلو کښې د بې‌اِنصافئ نه کار مۀ اخلئ، چې د یو غریب
طرفداری وکړئ یا د مالدار کس نه یرېږئ، د خپل ګاونډی
سره اِنصاف کوئ. ۱۶ د هیچا په حقله دروغ مۀ خوروئ او
کله چې د چا د ژوند مقدمه وی، کۀ هغه ستاسو د ګواهئ په
وجه بچ کېدے شی نو ګواهی ورکړئ. زۀ مالِک خُدائ یم.
۱۷ د نورو خِلاف په زړۀ کښې کینه مۀ ساتئ، د هغوئ سره
خپل اختلافات ختم کړئ، نو چې د هغوئ په وجه ګناهګار نۀ
شئ. ۱۸ د هیچا نه بدل مۀ اخلئ یا د چا سره په زړۀ کښې
کینه مۀ ساتئ، د خپل ګاونډی سره د خپل ځان په شان مینه
ساتئ. زۀ مالِک خُدائ یم. ۱۹ زما په حُکمونو عمل کوئ.
مختلف قِسمه ځناور مۀ پرېږدئ چې یو بل مال کړی. په یو
پټی کښې دوه قِسمه تخم مۀ کَرئ. د دوه قِسمه تار نه جوړې
شوې جامې مۀ اغوندئ. ۲۰ کۀ یوه وینځه د یو سړی منلے
شوی دویمه ښځه وی خو چې لا اخستے شوې نۀ وی چې
آزاده شی، نو کۀ یو بل سړے د هغې سره څملی، هغوئ له به

سزا ورکولے شی خو وژلے به نهٔ شی، ځکه چې هغه یوه
وینځه وی. ۲۱ هغه سړے به د مالِک خُدائ د مقدسې
خیمې د دروازې خولې ته د ګناه د تاوان د نذرانې په توګه یو
ګډ راولی، ۲۲ او اِمام به د دې سره د پاکوالی کفاره ادا
کړی چې د هغه سړی ګناه لرې شی او خُدائ پاک به هغه
معاف کړی. ۲۳ کله چې تاسو د کنعان مُلک ته ورننوځئ او
د مېوې هر قِسم ونه هم وکَرئ، نو داسې وګڼئ چې هغه مېوه
د درېو کالو پورې ناپاکه ده. په دې دوران کښې به تاسو هغه
نهٔ خورئ. ۲۴ په څلورم کال به ټولې مېوې ما یعنې مالِک
خُدائ ته په شکرانه کښې وقف کړئ. ۲۵ خو په پینځم کال
هغه مېوې خوړے شئ. کهٔ تاسو دا هر څهٔ وکړل، نو ستاسو
ونې به زیاتې مېوې ونیسی. زهٔ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ
پاک یم. ۲۶ داسې غوښه مهٔ خورئ چې وینه لا په کښې وی.
فال مهٔ ګورئ او کوډې مهٔ کوئ. ۲۷ د خپل سر ګېرچاپېره
لاندې وېښتهٔ مهٔ کلوئ او ږیره مهٔ لنډوئ. ۲۸ د مړی په غم
کښې خپل بدن مهٔ غوڅوئ او مهٔ په کښې داغونه جوړَوئ. زهٔ
مالِک خُدائ یم. ۲۹ د خپلو لوڼو نه کنجرې مهٔ جوړوی او
په دې کار کولو سره د د هغوئ بې‌عزتی مهٔ کوئ، ګنې نورو
معبودانو ته به ور واوړی او هغه مُلک به د بدعملۍ نه ډک
شی. ۳۰ د سبت ورځ مانځئ او د هغه ځائ عزت کوئ چې
چرته زما عبادت کیږی. زهٔ مالِک خُدائ یم. ۳۱ د هغه خلقو
نصیحت اوریدلو له مهٔ ورځئ چې د مړو د روحونو مشورې
ورکوی. کهٔ تاسو داسې وکړل نو ناپاک به شئ. زهٔ مالِک
خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم. ۳۲ د بوډاګانو په مخکښې
پاڅیږئ او د مشرانو عزت کوئ. زما نه یرېږئ، زهٔ مالِک
خُدائ یم. ۳۳ د هغه مسافرو سره بد سلوک مهٔ کوئ کوم

چې ستاسو په مُلک کښې اوسيږى. ۳۴ د هغوئ سره د يو
اِسرائيلى په شان سلوک کوئ او د هغوئ سره د خپل ځان په
شان مينه ساتئ. ياد ساتئ، تاسو هم په يو وخت کښې د
مِصر په مُلک کښې مسافر وئ. زهٔ مالِک خُدائ ستاسو
خُدائ پاک يم. ۳۵ د ناپ، تول، يا د مِقدار د غلطو حسابونو
لګولو په وجه هيڅ څوک مهٔ غولوئ. ۳۶ صحيح تلې،
صحيح وزنونه او صحيح ناپونه استعمالوئ. زهٔ مالِک خُدائ
ستاسو خُدائ پاک يم او ما تاسو د مِصر مُلک نه
راوويستلئ. ۳۷ زما ټول قانون او حُکمونه منئ. زهٔ مالِک
خُدائ يم.“

د ګناهونو دپاره سزاګانې

۲۰ ۱ بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل چې، ۲
”اِسرائيلو ته ووايه، کهٔ ستاسو يو خپل کس يا يو مسافر چې
ستاسو سره اوسيږى هغه د خپلو ماشومانو نه يو ماشوم
مولک بُت ته پيش کړى نو ټول قوم به هغه سنګسار کړى او
مړ به يې کړى. ۳ کهٔ څوک د خپلو ماشومانو نه يو ماشوم
مولک بُت ته ورکړى او زما مقدسه خيمه ناپاکه کړى او زما
د مقدس نوم سپکاوے وکړى، نو زهٔ به ترې نه مخ واړوم او
هغه به نور زما د خلقو نه نهٔ شى ګڼلے. ۴ خو کهٔ قوم په
هغه کس باندې ځان ناجاړه کړى چې څهٔ يې کړى وى او هغه
ونهٔ وژنى، ۵ نو زهٔ به په خپله د هغه کس نه، د هغهٔ د ټولې
خاندان نه او د هغه ټولو نه مخ واړوم چې زما نافرمانى
وکړى او د مولک بُت عبادت وکړى. زهٔ به هغوئ نور خپل
خلق نه ګڼم. ۶ کهٔ څوک د هغه خلقو نصيحت اوريدلو له

ورځې چې د مړو د روحونو مشورې ورکوي، نو زهٔ به د هغهٔ نه مخ واړوم او زهٔ به هغه نور د خپلو خلقو نه نهٔ ګڼم. ۷ خپل ځانونه وقف کړئ او مقدس اوسئ، ځکه چې زهٔ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم. ۸ زما قانون ومنئ، ځکه چې زهٔ مالِک خُدائ یم او تاسو مقدس کوم.“ ۹ مالِک خُدائ دا اصُول وښودل. کهٔ څوک خپل مور یا پلار ته ښېرې وکړی نو هغه به وژلے شی، او خُون به یې په خپله غاړه وی. ۱۰ کهٔ یو سړے د بل سړی د ښځې سره زنا وکړی نو دوئ دواړه به وژلے شی. ۱۱ کهٔ یو سړے د پلار د ښځې سره څملی او د پلار سپکاوے وکړی، نو هغه سړے او ښځه دواړه به وژلے شی. د هغوئ خُون په خپله غاړه دے. ۱۲ کهٔ یو سړے د خپلې اِنږور سره څملی، نو هغوئ دواړه دې ووژلے شی. هغوئ ډېر غلط کار کړے دے او خُون یې په خپله غاړه دے. ۱۳ کهٔ یو سړے د بل سړی سره جنسی تعلقات وساتی، هغوئ یو شرمناک کار کړے دے او دواړه به ووژلے شی. د هغوئ خُون په خپله غاړه دے. ۱۴ کهٔ یو سړے یوه ښځه او د هغې مور وادهٔ کړی، نو هغوئ درې واړه به په اور کښې سوزولے شی ځکه چې هغوئ ډېر بد عمل کړے دے، ستاسو په مینځ کښې به د داسې کار اجازت نهٔ وی. ۱۵ کهٔ یو سړے د څناور سره زنا وکړی، نو هغه سړے او څناور به وژلے شی. ۱۶ کهٔ یوه ښځه د څناور سره د غلط کار کولو کوشش وکړی، نو هغه او څناور به ووژلے شی. د هغوئ خُون په خپله غاړه دے. ۱۷ کهٔ یو سړے د خپلې سکه یا ناسکه خور سره وادهٔ وکړی او هغوئ د یو بل سپکاوے وکړی، نو دا یو د بےشرمئ کار دے او هغوئ دې د خپلو خلقو نه وشړلے شی، هغهٔ د خپلې خور

سپکاوے کړے دے او هغوئ ته دې د خپلو بدو سزا مِلاو
شی. ١٨ کۀ يو سړے د يوې ښځې سره د هغې د مياشتنۍ
بيمارۍ په دوران کښې څملی، نو هغوئ دواړه به د قوم نه
شړلے شی، ځکه چې هغوئ د پاکوالی په حقله اصُول مات
کړی دی. ١٩ کۀ يو سړے د خپلې مور خور سره يا د پلار
خور سره څملی، نو هغوئ ته دې خامخا د خپلو بدو سزا
مِلاو شی. ٢٠ کۀ يو سړے د خپلې ترۀ ښځې سره څملی، نو
هغه د خپل ترۀ سپکاوے کوی، نو ذمه واری به د هغوئ په
خپله غاړه وی، او بې‌اولاده به مړۀ شی. ٢١ کۀ يو سړے
خپله ورنداره وادۀ کړی او ورور يې ژوندے وی، نو هغوئ به
بې‌اولاده مړۀ شی. هغۀ يو ناپاکه کار کړے دے او هغۀ د خپل
ورور سپکاوے کړے دے. ٢٢ مالِک خُدائ وفرمائيل، ”زما
ټول قانون او حُکمونه ومنئ، نو داسې د کنعان مُلک نه به ونۀ
شړلے شئ کوم مُلک له چې زۀ تاسو راولم. ٢٣ د هغه
خلقو په رِواجونو پسې مۀ ځئ کوم چې هلته اوسيږی، هغه
غېرقومونه به ترې نه وباسم نو تاسو به هغه مُلک ته
ورننوځئ. زۀ د هغوئ د ټولو بدو عملونو په وجه د هغوئ نه
کرکه کوم. ٢٤ خو ما ستاسو سره وعده کړې ده چې هغه
مُلک ستاسو خپل شی چې زرخيز او آباد وی او هغه به زۀ
تاسو له درکړم. زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يم او ما
تاسو د نورو قومونو نه جدا کړی يئ. ٢٥ نو تاسو خامخا د
حلالو او حرامو څناورو او مارغانو په مينځ کښې فرق
وکړئ. حرام څناور او حرام مارغان مۀ خورئ. ما ورته
ناپاک وئيلی دی او چې تاسو دا وخورئ نو ناپاک به شئ.
٢٦ تاسو به مقدس شئ او صِرف زما به شئ، ځکه چې زۀ
مالِک خُدائ يم او زۀ مقدس يم. ما تاسو د نورو قومونو نه

جدا کړی يئ چې تاسو صِرف زما اوسئ. ۲۷ هر يو سړے
يا ښځه چې د مړو يا د پيريانو مشورې ورکوی هغه دې
سنګسار کړے شی چې مړۀ شی، ځوک چې دا کار کوی نو
هغه به د خپل خُون ذمه وار وی.“

د اِمامانو پاکوالے

۲۱ ۱ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته حُکم وکړو چې د
هارون د خاندان اِمامانو ته ووايه، ”کله چې د هغوئ يو
خپلوان مړ شی نو د هغۀ په جنازه کښې شريکېدو په وجه به
اِمام خپل ځان نۀ ناپاک کوی، ۲ خو د دې نه بغېر چې
هغه يې نزدې خپلوان وی لکه مور، پلار، زوئ، لور،ورور،
۳ يا پېغله خور چې د هغۀ په کور کښې اوسيږی. ۴ هغه
دې د هغه چا په مرګ کښې خپل ځان ناپاک نۀ کړی چې د
وادۀ په ذريعه د هغۀ خپلوان شوے وی. ۵ يو اِمام به هم د
خپل سر يوه حِصه هم نۀ کلوی، نۀ به ږيره لنډوی او نۀ به
خپل بدن غوځوی چې دا ښکاره کړی چې غم کوی. ۶
هغه به مقدس وی او چې زما نوم سپک نۀ کړی. هغه ما ته په
اور باندې تيارېدونکې نذرانه پېش کوی، نو هغه دې خامخا
مقدس وی. ۷ يو اِمام به د کنجرې ښځې سره وادۀ نۀ
کوی يا چې پېغله نۀ وی او يا طلاقه شوې وی ځکه چې هغه
مقدس دے. ۸ خلق به خامخا اِمام مقدس ګڼی، ځکه چې
هغه ما ته په اور باندې تيارېدونکې نذرانه پېش کوی. زۀ
مالِک خُدائ يم، زۀ مقدس يم او زۀ خپل خلق مقدس کوم.
۹ کۀ د يو اِمام لور کنجره شی، هغه د خپل پلار سپکاوے
کوی، نو هغه به خامخا په اور کښې سوزولے شی. ۱۰ د

مشر اِمام په سر باندې د غوړولو تېل اچولے شوی دی او
هغه پاک شوے دے چې د اِمامانو لِباس واغوندی، نو هغه به
خپل وېښتهٔ ببر نهٔ پرېږدی نهٔ به شلېدلې جامې اغوندی چې دا
ښکاره کړی چې هغه غم ژړا کوی. ۱۱-۱۲ هغه ما ته وقف
شوے دے او هغه به خپل ځان نهٔ ناپاک کوی او نهٔ به زما د
مقدسې خېمې بې‌عزتی کوی چې هغه پرېږدی او هلته لاړ شی
چې چرته مړے وی، تر دې پورې کهٔ هغه یې خپل مور او
پلار هم وی. ۱۳ هغه به د یوې داسې جینۍ سره وادهٔ کوی
چې پاکه پېغله وی، ۱۴ کونډه یا طلاقه شوې ښځه یا یوه
کنجره ښځه به نهٔ وادهٔ کوی. هغه دې صِرف د یوې داسې
جینۍ سره وادهٔ کوی چې پاکه پېغله وی او هغه یې د خپلې
قبیلې نه وی. ۱۵ ګنې، د هغهٔ بچی به ناپاک وی، په کار دی
چې هغوئ پاک وی. زهٔ مالِک خُدائ یم او ما هغه د اِمام په
توګه غوره کړے دے.“ ۱۶ مالِک خُدائ موسیٰ ته حُکم
وکړو چې، ۱۷ ”هارون ته ووایه، ستا د اولاد هغه یو کس به
هم په اور تیارېدونکې نذرانه ما ته نهٔ پېش کوی، کوم چې په
بدن کښې څهٔ عیب لری. په دې خبرو به په راتلونکی ټولو
وختونو کښې عمل کیږی. ۱۸ داسې یو سړے هم دا نذرانه
نهٔ شی پېش کولے چې هغه په بدن کښې داسې عیب لری لکه
څوک چې ړوند، ګوډ، کوړ مخے یا معذُور وی، ۱۹ څوک
چې په لاس یا په پښه ګوډ وی، ۲۰ چې په ملا یې کُب وی یا
مندرے وی، څوک چې د سترګو یا د څرمنې څهٔ بیماری
لری، او یا چې خصی وی. ۲۱ د هارون د اولاد داسې یو
اِمام هم ما ته په اور تیارېدونکې نذرانه نهٔ شی پېش کولے
چې په بدن کښې څهٔ عیب لری. ۲۲ خو داسې کس په اور
باندې تیارېدونکې نذرانه خوړلے شی چې ما ته پېش کیږی،

یعنې هغه دواړه نذرانې په اور تیارېدونکې مقدسه نذرانه او په
اور تیارېدونکې ډېره مقدسه نذرانه، ۲۳ خو ځکه چې هغه په
بدن کښې څهٔ عیب لری، نو هغه دې مقدسې پردې ته او
قربانګاه ته نزدې نهٔ راځی. هغه دې دا مقدس ځایونه نهٔ
ناپاکه کوی، ځکه چې زهٔ مالِک خُدائ یم او زهٔ هغوئ مقدس
کوم.“ ۲۴ نو دا هغه څهٔ دی چې موسیٰ هارون ته، د هارون
زامنو ته او ټولو بنی اِسرائیلو ته وفرمائیل.

خُدائ پاک ته قبلېدونکې نذرانې

۲۲ ۱ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل چې، ۲
”هارون او د هغهٔ زامنو ته ووایه، تاسو زما د مقدس نوم
سپکاوے مهٔ کوئ، او د مقدسو نذرانو احترام کوئ کومې
چې اِسرائیل ما ته وقف کوی. زهٔ مالِک خُدائ یم. ۳ هغوئ
ته ووایه چې کله ستاسو د اولاد یو کس ناپاک وی او مقدسو
نذرانو ته نزدې راځی کومې چې اِسرائیلو ما ته وقف کړې
وی، هغه دې بیا هیڅکله په قربانګاه کښې خِدمت ونهٔ کړی.
په راتلونکی ټولو وختونو کښې به په دې عمل کوئ. زهٔ مالِک
خُدائ یم. ۴ د هارون د اولاد یو کس هم دا مقدسې نذرانې
نهٔ شی خوړلے چې په هغهٔ د جذام بیماری وی یا د هغهٔ د
بدن نه څهٔ وځی چې ترڅو پورې هغه پاک شوے نهٔ وی. هر
هغه اِمام ناپاک دے چې هغه داسې څهٔ خیز له لاس وروړی
چې هغه د یو مړی سره د لګېدو په وجه ناپاک وی یا د هغهٔ د
ذکر نه اوبهٔ وځی ۵ یا کهٔ هغه یو ناپاک ځناور یا ناپاک
کس له لاس وروړی. ۶ هر یو اِمام چې ناپاک شی نو هغه
به تر ماښامه پورې ناپاک وی، خو بیا به هم هغه مقدسې

نذراني نهٔ شی خوړلے چې ترڅو پورې يې غسل نهٔ وی کړے.
۷ چې کله نمر پرېوځی نو هغه پاک دے او بيا هغه مقدسې
نذراني خوړلے شی، کومې چې د هغهٔ خوراک دے. ۸ هغه
به د داسې ځناور غوښه نهٔ خوری چې په خپل مرګ مړ وی
يا ځنګلی ځناورو وژلے وی، په دې به هغه ناپاک شی. زهٔ
مالِک خُدائ يم. ۹ ټول اِمامان به هغه اصُول منی کوم چې
ما ښودلی دی. ګنې، هغوئ به ګناهګار شی او مړهٔ به شی،
ځکه چې هغوئ مقدسو اصُولو ته سپک کتلی دی. زهٔ مالِک
خُدائ يم او زهٔ هغوئ مقدس کوم. ۱۰ صرِف د اِمامانو د
خاندان کس دا نذراني خوړلے شی، بل څوک يې نهٔ شی
خوړلے کهٔ هغه د اِمام کره مېلمه وی يا يې مزدور وی. ۱۱
خو د اِمام غلامان، چې هغه يې په پېسو اخستی وی يا يې په
خپل کور کښې پيدا شوی وی، نو هغوئ هغه خوراک
خوړلے شی کوم چې اِمام ته ملاوېږی. ۱۲ کهٔ د اِمام لور د
يو داسې سړی سره وادهٔ وکړی چې هغه اِمام نهٔ وی نو هغه
ښځه به دا مقدسې نذراني نهٔ شی خوړلے. ۱۳ خو کهٔ د هغهٔ
لور کونډه يا طلاقه شوې وی چې د هغې بچی نهٔ وی او هغه
واپس راغلې وی او د پلار په کور کښې اوسيږی نو هغه دا
خوراک خوړلے شی چې کوم يې پلار ته د اِمام په توګه مِلاو
شوے وی. صرِف د اِمامانو د خاندان کس دا خوراک
خوړلے شی. ۱۴ کهٔ يو کس د اِمامانو د خاندان نه نهٔ وی او
د مقدسې نذراني نه څهٔ په غلطۍ سره وخوری، نو هغه به
خامخا اِمام ته د دې پوره قيمت او شل فيصده تاوان هم
ورکوی. ۱۵ اِمامان به د دې نذرانو سپکاوے نهٔ کوی، ۱۶
چا ته چې د مقدسو نذرانو د خوړلو اجازت نهٔ وی نو هغه
خلق به ورته نهٔ شی پرېښودلے، کهٔ داسې وشی نو د دې په

وجه به هغه کس ګناهګار شی او سزا به ورته مِلاو شی. زهٔ
مالِک خُدائ یم او زهٔ نذرانې مقدسې کوم.“ ۱۷ بیا مالِک
خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل چې، ۱۸ ”هارون او د هغهٔ زامنو
ته او ټولو اِسرائیلو ته دا اصُول وښایه. کله چې یو اِسرائیلے
یا په بنی اِسرائیلو کښې اوسېدونکے مسافر یوه سوزېدونکې
نذرانه پېش کوی، کهٔ هغه یوه منښته یا رضاکارانه نذرانه وی،
نو په هغه څناور کښې دې هیڅ عیب نهٔ وی. ۱۹ دا څناور به
خامخا نر وی، ګډ یا چېلے چې هیڅ عیب په کښې نهٔ وی د
دې دپاره چې دا نذرانه ستاسو نه قبوله شی. ۲۰ کهٔ تاسو یو
داسې څناور پېش کوئ چې څهٔ عیب په کښې وی، نو مالِک
خُدائ به دا نهٔ قبلوی. ۲۱ کله چې څوک مالِک خُدائ ته د
سلامتیٔ نذرانه پېش کوی، کهٔ هغه یوه منښته یا رضاکارانه
نذرانه وی، نو په هغه څناور کښې به څهٔ عیب نهٔ وی، دا د
دې دپاره چې قبوله شی. ۲۲ مالِک خُدائ ته داسې څناور
مهٔ پېش کوئ چې ړوند، ګوډ، یا ناسور شوے زخم په کښې
وی، یا یې په څرمن کښې پمنوالے یا خاربښت وی. داسې
څناور په قربانګاه باندې په اور تیارېدونکې نذرانې په توګه
مهٔ پېش کوئ. ۲۳ د رضاکارانه نذرانې په توګه تاسو داسې
څناور پېش کولے شئ چې هغه لنډ وی یا کهٔ هغه صحیح
شکل نهٔ لری، خو دا به په منښته کښې قبلېدونکے نهٔ وی.
۲۴ مالِک خُدائ ته داسې څناور مهٔ پېش کوئ چې په
ټکولو، پرې کولو، زخمی کولو یا ویستلو په وجه خصی
شوے وی. ستاسو په مُلک کښې به د دې قِسم نذرانو اجازت
نهٔ وی. ۲۵ په اور تیارېدونکې نذرانې په توګه داسې څناور
مهٔ پېش کوئ چې د یو پردی سړی نه اخستے شوے وی.
داسې څناور عیبژن ګڼلے شی او قبلېدونکی نهٔ وی. ۲۶-۲۷

کله چې يو سخے، ګډُورے يا د چېلۍ بچے پېدا شی، نو دا
به اووۀ ورځې د مور نه نۀ شی لرې کولے، خو د هغې نه پس
دا به په اور تيارېدونکې نذرانې په توګه قبلېدونکے وی. ۲۸
يوه غوا او د هغې سخے يا ګډه او د هغې ګډُورے يا يوه
چېلۍ او د هغې بچے په يوه ورځ مۀ حلالوئ. ۲۹ کله چې
تاسو مالِک خُدائ ته د شکرانې قربانی پېش کوئ، نو په هغه
اصُولو عمل کوئ نو داسې به تاسو قبول شئ، ۳۰ هم په هغه
ورځ باندې دا وخورئ او د دې هيڅ هم بلې ورځې ته مۀ
پرېږدئ.“ ۳۱ مالِک خُدائ وفرمائيل، ”زما حُکمونه منئ، زۀ
مالِک خُدائ يم. ۳۲ زما د مقدس نوم سپکاوے مۀ کوئ،
ټول اِسرائيليان دې دا اِقرار وکړی چې زۀ مقدس يم. زۀ
مالِک خُدائ يم او زۀ تاسو مقدس کوم، ۳۳ او ما تاسو د
مِصر مُلک نه راوويستلئ چې ستاسو خُدائ پاک شم. زۀ
مالِک خُدائ يم.“

مذهبی اخترونه

۲۳ ۱ بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل چې، ۲
”بنی اِسرائيلو ته د مذهبی اخترونو دپاره دا اصُول وښايه چې
په دې کښې هغوئ د عبادت دپاره راغونډ شی. ۳ ستاسو
سره شپږ ورځې شته چې خپل کار په کښې کولے شئ، خو
ياد ساتئ اوومه ورځ د سبت ورځ ده، چې د آرام دپاره ده. په
دې ورځ کار مۀ کوئ او د عبادت دپاره راغونډېږئ. د سبت
ورځ د مالِک خُدائ ده، چې تاسو چرته هم اوسېږئ. ۴ د
دې اخترونو اِعلان په مقرر شوو وختونو باندې کوئ.

د فسحې کولو اختر

۵ د فسحې اختر، د د اولنۍ مياشتې د څوارلسمې ورځې د نمرپرېواتو نه شروع کيږی. ۶ په پينځلسمه ورځ د پتيرې روټۍ اختر شروع کيږی او اووهٔ ورځې به تاسو خمبيره روټۍ نهٔ خورئ. ۷ د دې ورځو په اوله ورځ به تاسو د عبادت دپاره راغونډيږئ او هغه يو کار هم مهٔ کوئ چې تاسو يې هره ورځ کوئ. ۸ اووهٔ ورځې مالِک خُدائ ته په اور تيارېدونکې نذرانې پېش کړئ. په اوومه ورځ به تاسو بيا د عبادت دپاره راغونډ شئ، خو هغه يو کار به هم نهٔ کوئ کوم چې تاسو هره ورځ کوئ. ۹-۱۰ کله چې تاسو هغه زمکې له ورشئ کومه چې مالِک خُدائ تاسو له درکوی او تاسو خپل فصل ورېبئ، نو وړومبے ګېډے اِمام له وروړئ. ۱۱ هغه به دا مالِک خُدائ ته د يوې خاص نذرانې په توګه پېش کړی، تر څو چې تاسو قبول شئ. اِمام به دا د سبت پسې په بله ورځ پېش کړی. ۱۲ په کومه ورځ چې تاسو د فصل نذرانه پېش کوئ، نو د يو کال ګډُورے هم د سوزېدونکې نذرانې په توګه قربانی کړئ چې هيڅ عيب په کښې نهٔ وی. ۱۳ تاسو د دې سره دوه کلو ښهٔ اوړهٔ چې د زيتُونو تيل ورسره ګډ وی په اور تيارېدونکې نذرانې په توګه پېش کړئ. د دې نذرانې خوشبوئی په مالِک خُدائ باندې ښهٔ لګی. تاسو د دې سره يو ليټر د ميو نذرانه هم پېش کړئ. ۱۴ ترڅو پورې چې تاسو دا نذرانه خُدائ پاک ته نهٔ وی راوړې نو تر هغې د نوې غلې روټۍ، وريتې شوې يا کچه دانې مهٔ خورئ. په راتلونکې ټولو وختونو کښې ستاسو ټول اولاد به دا اصُول منی.

د لَو کولو اختر

۱۵ سبت پسې ورځې نه پوره اووهٔ هفتې وشمېرئ يعنې د
هغه ورځ نه په کومه ورځ چې تاسو د خپل فصل ګېډے
مالِک خُدائ ته د پېش کېدو دپاره راوړئ. ۱۶ د اوؤم سبت
د ورځې نه پس، په پنځوسمه ورځ، مالِک خُدائ ته د نوی
فصل يوه بله نذرانه پېش کړئ. ۱۷ هر يو خاندان دې دوه
دوه روټئ راوړی او دا دې مالِک خُدائ ته د خاص تُحفې په
توګه پېش کړی. هره يوه روټئ دې خمبيره شوې د دوه کلو
ښو اوړو نه پخه شوې وی او دا به مالِک خُدائ ته د وړومبی
رېبلے شوی فصل د نذرانې په توګه پېش کېږی. ۱۸ او قوم
دې د دې روټئ سره اووهٔ يو کلن ګډُوری، يو غوَيے او دوه
ګډان پېش کړی، چې هيڅ عيب په کښې نهٔ وی. دا به د
سوزېدونکې نذرانې په توګه، سره د غلې د نذرانې او د ميو د
نذرانې سره مالِک خُدائ ته پېش کېږی. د دې نذرانې
خوشبوئی په مالِک خُدائ باندې ښهٔ لګی. ۱۹ يو چېلے د
ګناه د نذرانې په توګه او دوه يو کلن ګډُوری د سلامتئ د
نذرانې په توګه هم پېش کړئ. ۲۰ اِمام به روټئ د دوو
ګډورو سره د اِمامانو دپاره د خاص تُحفې په توګه هم پېش
کړی. دا نذرانې مقدسې دی. ۲۱ په هغه ورځ هغه يو کار هم
مهٔ کوئ چې تاسو يې هره ورځ کوئ او د عبادت دپاره
راغونډېږئ. ستاسو اولاد چې چرته هم اوسيږی دا اصُول دې
په راتلونکی ټولو وختونو کښې منی. ۲۲ کله چې تاسو د
خپلو پټو فصل رېبئ، نو فصل د پټو تر غاړو پورې مهٔ رېبئ
او چې کوم وَږی پاتې شی نو د هغې رېبلو له واپس مهٔ
ورځئ، دا د غريبانانو خلقو او مسافرو دپاره پرېږدئ. زهٔ

مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم.

د نوی کال اختر

۲۳-۲۴ د اوومې میاشتې په وړومبۍ ورځ د آرام خاص ورځ مانځئ او چې کله بیګل وغږیږی نو د عبادت دپاره راغونډ شئ. ۲۵ مالِک خُدائ ته یوه په اور تیارېدونکې نذرانه پېش کړئ او هغه یو کار هم مۀ کوئ چې تاسو یې هره ورځ کوئ.“

د کفارې ورځ

۲۶ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل چې، ۲۷ ”د دې اوومې میاشتې لسمه ورځ د کفارې ده، دا به ستاسو دپاره یوه مقدسه اجتماع وی. تاسو به روژه نیسئ او مالِک خُدائ ته په اور تیارېدونکې نذرانه پېش کوئ. ۲۸ په هغه ورځ هیڅ کار مۀ کوئ، ځکه چې هغه د کفارې ورځ ده او د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک وړاندې ستاسو کفاره ادا کیږی.
۲۹ هر څوک چې هم په هغه ورځ څۀ وخوری نو هغه به نور د خُدائ پاک د خلقو نه نۀ شی ګڼلے. ۳۰ او کۀ هر چا هم په هغه ورځ څۀ کار وکړو، نو زۀ به په خپله هغه تباه کړم.
۳۱ ستاسو اولاد چې چرته هم اوسیږی دا اصُول د هغوئ دپاره دی. ۳۲ د هغې میاشتې د نهمې ورځې د نمرپرېواتو نه د لسمې ورځې د نمرپرېواتو پورې دا خاص ورځ مانځئ، په دې دوران کښې تاسو روژه نیسئ.

د جونګړو اختر

۳۳-۳۴ د جونګړو اختر د اوومې میاشتې په پینځلسمه ورځ

شروع کيږی او دا به اووهٔ ورځې وی. ۳۵ د دې ورځو په
وړومبۍ ورځ د عبادت دپاره راغونډ شئ او هغه يو کار هم مهٔ
کوئ چې تاسو يې هره ورځ کوئ. ۳۶ اووهٔ ورځې تاسو هره
ورځ يوه په اور تيارېدونکې نذرانه پېش کوئ. په اتمه ورځ بيا
د عبادت دپاره راغونډ شئ او په اور تيارېدونکې نذرانه پېش
کړئ. دا د عبادت ورځ ده او چې هيڅ کار په کښې ونهٔ کړئ.
۳۷ دا مذهبی اخترونه دی چې تاسو يې د مالِک خُدائ په
درناوی کښې کوئ چې د عبادت دپاره په يو ځائ راغونډېږئ
او په اور تيارېدونکې نذرانې، سوزېدونکې نذرانې، د غلې
نذرانې، قربانۍ او د ميو نذرانې په کښې پېش کوئ، چې په
خپله خپله ورځ پېش کيږی. ۳۸ دا اخترونه د عامو سبت د
ورځو نه علاوه دی او دا نذرانې ستاسو د عامو تُحفو نه علاوه
دی، ستاسو د منښتې پوره کېدلو نذرانو او ستاسو د هغه
رضاکارانه نذرانو نه چې تاسو يې مالِک خُدائ له ورکوئ.
۳۹ کله چې تاسو د خپلو پټو نه فصل ورېبئ، نو اووهٔ ورځې
دا اختر کوئ، چې د اوومې مياشتې په پينځلسمه ورځ باندې
شروع کيږی. اوله ورځ او اتمه ورځ به د آرام کولو خاص
ورځې وی. ۴۰ په هغه ورځ د خپلو ونو نه ډېره ښهٔ مېوه
وشوکوئ، د کجورو ښاخونه او د پاڼو والا د ونو ښاخونه او د
سيند د غاړې نه د خاروَلو ونې واخلئ او د مالِک خُدائ
ستاسو خُدائ پاک په درناوی کښې اختر وکړئ. ۴۱ دا
اووهٔ ورځې کوئ. ستاسو اولاد به دا اصُول په راتلونکی ټولو
وختونو کښې منی. ۴۲ ټول اِسرائيل به اووهٔ ورځې په
جونګړو کښې اوسيږی، ۴۳ چې ستاسو اولاد ته دا پته ولګی
چې مالِک خُدائ اِسرائيليان دې ته جوړ کړل چې په جونګړو
کښې اوسيږی چې کله يې هغوئ د مِصر مُلک نه راوويستل.

هغه مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک دے.“ ۴۴ نو داسې
موسیٰ بنی اِسرائيلو ته دا اصُول وښودل چې د مالِک خُدائ
په درناوی کښې مذهبی اخترونه وکړی.

د ډيوو ساتنه کول

۲۴ ۱ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل چې، ۲
”بنی اِسرائيلو له حُکم ورکړه چې د ډيوو دپاره ډېر ښهٔ سوچه
د زيتُونو تيل راوړی کومې چې په مقدسه خېمه کښې دی، نو
چې هر وخت رڼا وی. ۳ هارون به هر ماښام دا ډيوې
بلوی او تر سحره پورې به يې بلې ساتی، چې د مالِک خُدائ
په حضور کښې د پړدې نه بهر د لوظ صندوق ته مخامخ دی،
دا ډيوټ په زيات مقدس ځائ کښې دے. دا اصُول دې په
راتلونکی ټولو وختونو کښې منلے شی. ۴ هارون به د هغه
ډيوو خيال ساتی کومې چې د سوچه سرو زرو په ډيوټ
باندې دی او دې ته به پام کوی چې دا د مالِک خُدائ په
حضور کښې هر وخت بلېږی.

خُدائ پاک ته پيش کړے شوې روټۍ

۵ دولس کلو ښهٔ اوړهٔ واخله او دولس روټۍ ترې نه پخې
کړه. ۶ په دوه ډېرو کښې يې په هغه مېز باندې کېږده چې د
سوچه سرو زرو پترى وربانديې خېژولے شوے دے، کوم
چې د مالِک خُدائ په حضور کښې دے او چې په هر ډېرى
کښې شپږ شپږ روټۍ وی. ۷ په هر ډېرى باندې څهٔ سوچه
لوبان واچوه، دا به مالِک خُدائ ته په اور تيارېدونکې نذرانې
د يوې نښې په شان وی چې د روټۍ په ځائ پيش کېږی. ۸

د هر سبت په ورځ په راتلونکو ټولو وختونو کښې، روټۍ دې
خامخا د مالِک خُدائ په حضور کښې کېښودلے شی. د بنی
اِسرائيلو همېشه دپاره دا لوظ دے. ۹ دا روټۍ د هارون او
د هغهٔ د اولاد ده او هغوئ به دا په يو مقدس ځائ کښې
خوری، ځکه چې دا د اِمامانو دپاره مالِک خُدائ ته په اور
تيا رېدونکې نذرانې يوه ډېره مقدسه برخه ده."

د خُدائ پاک او د مخلوق د احترام په حقله قانون

۱۰-۱۱ يو سړے وو چې د هغهٔ پلار مِصرے او مور يې
اِسرائيلۍ وه چې د هغې نوم سلوميت وو او د دان د قبيلې د
دِبری لور وه. دې سړی په خېمو کښې د يو اِسرائيلی سره
جګړه وکړه. هغهٔ په کنځلو کښې د خُدائ پاک د نوم بې‌عزتی
وکړه، نو هغوئ هغه موسىٰ له بوتلو، ۱۲ هغه يې قېد کړو او
مالِک خُدائ ته يې اِنتظار کولو چې هغوئ ته وښائی چې د
هغهٔ سره څهٔ وکړی. ۱۳ مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل
چې، ۱۴ "دا سړے د خېمو نه بهر بوځئ. هر چا چې د هغهٔ
کنځل اورېدلی وی نو هغه به خپل لاس د هغه سړی په سر د
ګواهۍ ورکولو دپاره کېږدی او بيا به ټول قوم هغه سنګسار
کړی. ۱۵ بيا اِسرائيلو ته ووايه چې هر څوک هم خُدائ پاک
ته کنځل وکړی نو هغهٔ ته به خامخا د خپلو بدو سزا مِلاو شی
۱۶ او ويه وژلے شی. هر يو اِسرائيلے يا د پردی مُلک کس
چې ستاسو سره اوسېږی چې هغه مالِک خُدائ ته کنځل
وکړی نو ټول قوم دې هغه ووژنی. ۱۷ هر څوک چې قتل
وکړی نو هغه به وژلے شی، ۱۸ او هر څوک چې د بل چا
يو څناور ووژنی نو تاوان به يې خامخا ورکوی. دا اصُول د
ژوند په بدل کښې د ژوند والا دی. ۱۹ کهٔ څوک يو بل کس

زخمی کړی، هغهٔ چې څهٔ هم کړی وی نو هم هغه شان عمل
به ورسره کیږی. ۲۰ کهٔ هغه یو هډوکے مات کړی، نو د
هغهٔ یو هډوکے به ماتولے شی، کهٔ هغه یوه سترګه ویاسی نو
د هغهٔ یوه سترګه به ویستلے شی، کهٔ هغه یو غاښ مات
کړی، نو د هغهٔ یو غاښ به ماتولے شی. هغه چې څنګه هم بل
کس زخمی کړی نو په بدل کښې به د هغهٔ سره هم هغه عمل
کیږی. ۲۱ هر څوک چې یو ځناور ووژنی نو تاوان به یې
ورکوی، خو هر څوک چې یو انسان ووژنی نو هغه به ووژلے
شی. ۲۲ دا قانون ستاسو د ټولو دپاره دے، کهٔ هغه
اِسرائیلے وی یا د پردی مُلک کس چې ستاسو سره
اوسیږی، ځکه چې زهٔ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم.“
۲۳ کله چې موسیٰ بنی اِسرائیلو ته دا وفرمائیل، نو هغوئ
هغه سړے د خیمو نه بهر بوتلو چا چې کنځل کړی وُو او
سنګسار یې کړو. نو بنی اِسرائیلو هم هغه شان وکړل چې
څنګه مالِک خُدائ موسیٰ له حُکم ورکړے وو.

اوؤم کال

۲۵ ۱ بیا مالِک خُدائ د سینا په غرهٔ باندې موسیٰ ته
وفرمائیل او حُکم یې ورکړو چې، ۲ ”بنی اِسرائیلو ته دا
اصُول وښایه. کله چې تاسو هغه مُلک ته ورننوځئ چې
مالِک خُدائ یې تاسو له درکوی، د مالِک خُدائ د درناوی
دپاره په هر اوؤم کال تاسو هغه زمکه مهٔ کَرئ. ۳ شپږ
کاله به تاسو خپل پټی وکَرئ، په باغونو کښې به د انګورو
څانګې قینچی کړئ او فصلونه به راغونډ کړئ. ۴ خو په
اوؤم کال دې زمکه شاړه پاتې شی. دا به مالِک خُدائ ته

وقف شوے کال وی. خپل پټی مۀ کَرئ او په خپلو باغونو
کښې د انګورو ځانګې مۀ قینچی کوئ. ۵ هغه فصل مۀ
ریبئ چې د کَرلو نه بغیر په خپله راشین کیږی او د خپلو
باغونو نه هغه انګور مۀ راټولوئ چې ځانګې یې قینچی شوی
نۀ وی، دا هغه کال دے چې زمکه به په کښې پوره آرام کوی.
۶ کۀ په هغه کال کښې زمکه کَرلے شوې هم نۀ وی، خو د
هغې نه به ستاسو دپاره، ستاسو نوکرانو، مزدورانو او د
مسافرو دپاره چې ستاسو سره اوسیږی، خوراک مِلاو شی،
۷ داسې ستاسو څاروو دپاره او ستاسو په پټو کښې د
ځنګلی ځناورو دپاره هم. زمکه چې هر څۀ راشنۀ کړی نو
هغه خوړلے شی.

د واپس ورکولو کال

۸ اووۀ ځلې اووۀ کالونه وشمیرئ چې یو کم پنځوس کاله
جوړیږی. ۹ نو د اوومې میاشتې په لسمه ورځ یعنې د
کفارې په ورځ به په ټول مُلک کښې بیګل وغږولے شی. ۱۰
نو تاسو پنځوسم کال خاص وګڼئ او د مُلک ټولو خلقو ته د
آزادۍ اِعلان وکړئ. په دې کال هغه هر څۀ هم چې خرڅ
شوی وی نو هغه به اصلی مالِک یا د هغۀ اولاد ته واپس
ملاویږی او هر څوک چې د غلام په توګه خرڅ شوے وی نو
هغه به خپل خاندان ته واپس شی. ۱۱ تاسو به خپل پټی نۀ
کَرئ نۀ به هغه فصل ریبئ چې په خپله راشین شوے وی او
نۀ به په باغونو کښې هغه انګور راټولوئ چې ځانګې یې پرې
کړے شوې نۀ وی. ۱۲ هغه ټول کال به ستاسو دپاره مقدس
وی، تاسو به صِرف هغه څۀ خورئ چې پټو په خپله راشنۀ
کړی وی. ۱۳ په دې کال هغه هر څۀ چې خرڅ شوی وی نو

هغه به واپس خپل اصلی مالِک ته مِلاو شی. ١٤ کله چې تاسو په خپل وطندار ورور باندې زمکه خرڅوئ یا یې ترې نه اخلئ، نو یو بل له دوکه مهٔ ورکوئ. ١٥ قیمت به یې د کالونو د شمېر په مطابق مقررولے شی چې په هغه زمکه کښې د واپس ورکولو کال نه مخکښې څومره فصل کیږی. ١٦ کهٔ چرې پاتې شوی کالونه ډېر وی، نو قیمت به یې اوچت وی، خو کهٔ صِرف یو څو کالونه پاتې وی، نو قیمت به یې کم وی، ځکه چې څهٔ هم خرڅیږی نو هغه د فصلونو د هغه شمېر په مطابق به وی چې په هغه زمکه کښې پېدا کیږی. ١٧ خپل اِسرائیلیان مهٔ دوکه کوئ، خو د مالِک خُدائ ستاسو د خُدائ پاک نه یرېږئ. ځکه چې زهٔ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم.

د اوؤم کال دپاره د خُدائ پاک د خوراک بندوبست کول

١٨ د مالِک خُدائ ټول قانون او حُکمونه منئ، نو تاسو به هغه مُلک کښې په امن سره اوسېږئ. ١٩ هغه زمکه به فصلونه پېدا کوی او د خوراک هغه هر څهٔ به درته ملاویږی چې تاسو یې غواړئ او په امن کښې به ژوند تېروئ. ٢٠ خو کېدے شی چې ستاسو نه یو کس تپوس وکړی چې پټی ونهٔ کَرلے شی او فصلونه راغونډ نهٔ شی نو په اوؤم کال به څهٔ خورو. ٢١ مالِک خُدائ به په شپږم کال هغه زمکې له برکت ورکړی نو هغه زمکه به د دوه کالونو دپاره بشهٔ ډېر خوراک پېدا کړی. ٢٢ کله چې تاسو په اتم کال خپل پټی کَرئ، نو چې په شپږم کال تاسو څهٔ ریبلی وی هغه به تر اوسه پورې خورئ او په نهم کال به هم تاسو هغه څهٔ خورئ کوم چې

تاسو په اتم کال کَرئ او ريبئ.

د جائيداد واپس ورکول

۲۳ تاسو خپله زمکه د همېشه دپاره مۀ خرڅوئ، ځکه چې زمکه ستاسو نۀ ده، د خُدائ پاک ده او تاسو د مسافرو په شان يئ چا ته چې دا اجازت وى چې صِرف ګټه ترې نه واخلى. ۲۴ کله چې زمکه خرڅيږى، نو د دې د اصلى مالِک د واپس اخستلو حق به خامخا منلے شى. ۲۵ کۀ يو اِسرائيلے غريب شى او زمکې خرڅولو ته مجبور شى، نو د هغۀ د ټولو نه نزدې خپلوان به زمکه واپس اخلى. ۲۶ کۀ د چا خپلوان نۀ وى چې دا واپس واخلى نو کېدے شى وروستو مالدار شى او ډېرې پېسې ولرى چې دا واپس واخلى. ۲۷ نو په داسې حال کښې به خامخا هغه سړى له قيمت ورکوى چا چې اخستې وى، دا قيمت به د واپس ورکولو کال پورې د پاتې کالونو دپاره وى، تر هغې پورې چې هغۀ ته خپله زمکه واپس شى. ۲۸ خو کۀ د هغۀ سره ډېرې پېسې نۀ وى چې زمکه واپس واخلى نو دا به د واپس اخستلو نه وروستو کال پورې د هغه سړى په قبضه کښې وى. په هغه کال دې دا خپل اصلى مالِک ته واپس شى. ۲۹ کۀ څوک په يو دېوال لرونکى ښار کښې کور خرڅ کړى، نو هغه د دې د خرڅېدو د تاريخ نه واخله په هغه وړومبى ټول کال د واپس اخستلو حق لرى. ۳۰ خو کۀ هغه يې په يو کال کښې واپس وانۀ خلى نو د واپس اخستلو حق د هغۀ د لاس نه لاړ شى او هغه کور به د اخستونکى او د هغۀ د اولاد د همېشه دپاره وى، دا به د واپس اخستلو په کال نۀ واپس کيږى. ۳۱ خو چې کوم کورونه په بې‌دېواله کلو کښې دى نو په هغوئ به د پټو په

شان کار کېږی، د دې اصلی مالِک دا حق لری چې دا واپس واخلی او دا به د واپس اخستلو په کال کښې واپس شی. ۳۲ خو، ليويان هر وخت دا حق لری چې په ښارونو کښې خپل هغه جائيداد واپس واخلی چې هغوئ ته حواله شوے وی. ۳۳ کۀ چرې يو ليوے په ښارونو کښې يو کور خرڅ کړی او واپس وانۀ خستلے شی، نو د واپس کولو په کال کښې به دا خامخا واپس شی، ځکه چې د ليويانو په خپلو ښارونو کښې چې کوم کورونه دی دا د اِسرائيلو په مينځ کښې د هغوئ ذاتی جائيداد دے. ۳۴ خو د ليويانو د ښارونو نه ګېرچاپېره مېدان به هيڅکله نۀ خرڅيږی، دا د همېشه دپاره د هغوئ دے.

غريبانانو خلقو له قرض ورکول

۳۵ کۀ ستاسو سره يو نزدې اوسېدونکے بنی اِسرائيلے دومره غريب شی چې خپل ځان نۀ شی ساتلے، نو تاسو خامخا د هغۀ مدد کوئ لکه څنګه چې تاسو د پردی مُلک کس سره مدد کوئ، نو چې هغه ستاسو سره نزدې پاتې شی. ۳۶ د هغوئ نه هيڅ سود مۀ اخلئ، د خُدائ پاک نه يرېږئ او خپل اِسرائيلے هم هغه شان ځان سره نزدې اوسېدو ته پرېږدئ. ۳۷ تاسو چې کومې پيسې هغوئ له قرض ورکړئ نو د هغې سود ترې نه مۀ اخلئ او چې کوم خوراک ورباندې خرڅ کړئ د هغې ګټه ترې نه مۀ اخلئ. ۳۸ زۀ د مالِک خُدائ ستاسو د خُدائ پاک حُکم دے، چا چې تاسو د مِصر د مُلک نه راوويستلئ چې د کنعان زمکه تاسو له درکړی چې د ستاسو خُدائ پاک وی.

د نوکرانو آزادول

۳۹ کهٔ ستاسو سره يو نزدې اوسېدونکے اِسرائيلے دومره
غريب شى چې هغه خپل ځان په تاسو باندې د يو غلام په
توګه خرڅ کړى، نو د هغهٔ نه به د يو غلام کار نهٔ اخلئ. ۴۰
هغه به ستاسو سره د يو مزدور په شان وى او د واپس
ورکولو تر کال پورې به ستاسو خِدمت کوى. ۴۱ په هغه
وخت به هغه او د هغهٔ بچى ستاسو نه لاړ شى او خپل خاندان
او د خپل پلار نيکهٔ جائيداد ته به راستُون شى. ۴۲
اِسرائيليان د مالِک خُدائ غلامان دى او هغوئ يې د مِصر
مُلک نه راوويستل، هغوئ دې د نوکرانو په توګه نهٔ خرڅېږى.
۴۳ د هغوئ سره ظلم مهٔ کوئ خو د خُدائ پاک نه يرېږئ.
۴۴ کهٔ تاسو ته د نوکرانو ضرورت وى، نو د خواوشا
قومونو نه غلامان اخستلے شئ. ۴۵ تاسو د هغه مسافرو
اولاد هم اخستلے شئ کوم چې ستاسو سره اوسيږى. کوم
چې ستاسو په مُلک کښې پيدا شوى وى نو هغه به ستاسو
ميراث شى، ۴۶ او هغوئ خپلو بچو ته د ميراث په توګه
پرېښودلے شئ، ترڅو چې هغوئ ژوندى وى نو ستاسو د
بچو خِدمت به کوى. خو چې تاسو د خپل وطندار ورور سره
ظلم ونهٔ کړئ. ۴۷ فرض کړئ يو مسافر چې ستاسو سره
اوسيږى او هغه مالدار شى، خو کهٔ ستاسو خپل وطندار
ورور غريب شى او خپل ځان په هغه مسافر يا د هغهٔ د قبيلې
په يو کس باندې خرڅ کړى. ۴۸ د هغهٔ د خرڅېدو نه پس،
هغه بيا هم دا حق لرى چې واپس واخستلے شى. د هغهٔ يو
ورور ۴۹ يا د هغهٔ ترهٔ، د ترهٔ زوئ يا د هغهٔ بل يو نزدې
خپلوان هغه واپس اخستلے شى. يا کهٔ هغه په خپله مالداره
شى، نو هغه خپله آزادى په خپله اخستلے شى. ۵۰ چا چې

هغه اخستے وی د هغهٔ سره به خامخا مشوره کوی او هغوئ
به د خرڅېدو د وخت نه واخله د واپس اخستلو نه وروستو
کال پورې کالونه وشمېری او چې کومې پېسې یو مزدور ته
ورکولے کیږی د هغې په بنیاد به د هغهٔ د خلاصېدو قیمت
مقرر شی. ۵۱-۵۲ د پاتې شوو کالونو د شمېر په مطابق به
هغه خامخا د خرڅېدو د قیمت یوه حِصه ورکوی، ۵۳ لکه
چې هغه د کال په بنیاد باندې مزدور کړے شوے وو. د هغهٔ
مالِک به د هغهٔ سره ظلم نهٔ کوی. ۵۴ کهٔ هغه په داسې څهٔ
طریقه آزاد نهٔ کړے شی، نو هغه او د هغهٔ بچی به د واپس
ورکولو د کال نه پس په بل کال خامخا آزاد کړے شی. ۵۵
یو اِسرائیلے به همېشه دپاره غلام نهٔ وی، ځکه اِسرائیلیان د
مالِک خُدائ غلامان دی. هغهٔ هغوئ د مِصر مُلک نه
راوویستل، هغه مالِک خُدائ د هغوئ خُدائ پاک دے."

د فرمانبردارئ دپاره برکتونه

۲۶ ۱ مالِک خُدائ وفرمائیل، "بُتان، مجسمې، د کاڼو
ستنې، یا داسې کاڼی مهٔ جوړوَئ چې تاسو ورته سجده
وکړئ. زهٔ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم. ۲ زما د
سبت ورځ منئ او د هغه ځائ درناوے کوئ چرته چې زما
عبادت کیږی. زهٔ مالِک خُدائ یم. ۳ کهٔ تاسو زما د قانون
په مطابق ژوند تېروئ او زما حُکمونو ته غاړه کیږدئ، ۴
نو زهٔ به په صحیح وخت باران وروم، هغه زمکه به فصلونه
پېدا کړی او ونې به مېوې ونیسی. ۵ ستاسو فصلونه به
دومره ډېر وی چې د انګورو د راټولولو وخت پورې به تاسو
غوبل کوئ او تر هغه پورې به انګور راټولوئ چې د غلې کَرلو

وخت راورسیږی. د خوراک دپاره تاسو ته به هغه هر څۀ
ملاویږی چې تاسو یې غواړئ او په خپل مُلک کښې به تاسو
په امن ژوند کوئ. ۶ زۀ به تاسو له ستاسو په مُلک کښې
آرام درکړم او تاسو به بغیر د یرې نه خوب کوئ. زۀ به د
هغه مُلک خطرناک ځناور لرې کړم او هلته به نور جنګ نۀ
وی. ۷ تاسو به په خپلو دشمنانو بریالی شئ او تاسو به
هغوئ په جنګ کښې ووژنئ، ۸ ستاسو پینځۀ کسان به
سلو له شکست ورکړی او سل کسان به لسو زرو له شکست
ورکړی. ستاسو دشمنان به په جګړه کښې شکست وخوری.
۹ زۀ به په تاسو نظر وکړم او ډېر اولاد به درکړم، زۀ به
هغه لوظ پوره کړم چې ما ستاسو سره کړے دے. ۱۰ تاسو
سره به دومره ډېره غله وی چې تاسو به هغه زَړه غله د دې
دپاره وغورزوئ چې د نوی فصل دپاره ځائ پیدا شی. ۱۱
زۀ به ستاسو په مینځ کښې زما په مقدسه خېمه کښې اوسېږم
او زۀ به ستاسو نه کله هم نفرت ونۀ کړم. ۱۲ زۀ به ستاسو
مل یم، زۀ به ستاسو خُدائ پاک یم او تاسو به زما خلق یئ.
۱۳ زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم، چا چې تاسو د
مِصر د مُلک نه راوویستلئ چې د غلامۍ نه آزاد شئ. ما هغه
طاقت ختم کړو چې تاسو یې تیټ کړی وئ او د دې جوګه
مې کړئ چې په اوچتو سترګو ګرځئ.“

د سرکشۍ سزا

۱۴ مالِک خُدائ وفرمائیل، ”کۀ تاسو زما حُکمونه ونۀ منل،
نو تاسو ته به سزا مِلاو شی. ۱۵ کۀ تاسو زما د حُکمونو
منلو نه اِنکار وکړئ او زما د حُکمونو نه کرکه وکړئ او زما
لوظ مات کړئ، ۱۶ نو زۀ به تاسو له سزا درکړم. زۀ به په

تاسو افتونه راولم يعنې لا علاجه بيمارۍ او تبې چې تاسو به
ړاندۀ کړی او ستاسو ژوند به لنډ تنګ کړم. تاسو به تخم
وکَرئ، خو هيڅ ګټه به درنۀ کړی، ځکه چې ستاسو دشمنان
به په تاسو غالِب شی او چې تاسو څۀ کَرلی وی نو هغوئ به
يې وخوری. ۱۷ زۀ به ستاسو نه مخ واړوم، نو تاسو به
شکست وخورئ او هغه خلق چې ستاسو نه نفرت کوی
هغوئ به په تاسو حکومت وکړی، تاسو به دومره يرېږئ چې
ځوک درپسې نۀ وی بيا به هم منډې وهئ. ۱۸ کۀ د دې هر
څۀ نه پس بيا هم ما ته غوږ ونۀ نيسئ، نو ستاسو د نافرمانۍ
په وجه زۀ به ستاسو سزا اووۀ چنده زياته کړم. ۱۹ زۀ به
ستاسو غرور مات کړم، باران به نۀ ورېږی او ستاسو زمکه
به اوچه شی او د کانړی په شان به سخته شی. ۲۰ ستاسو
ټول محنت به تاسو له هيڅ فائده درنۀ کړی، ځکه چې ستاسو
زمکه به فصلونه نۀ کوی او ستاسو ونې به مېوه نۀ نيسی. ۲۱
کۀ تاسو بيا هم زما مخالفت کوئ او زما د منلو نه اِنکار
کوئ، نو زۀ به ستاسو سزا اووۀ چنده زياته کړم. ۲۲ زۀ به
ستاسو مينځ ته خطرناک ځناور درولېږم او دا به ستاسو
ماشومان ووژنی، ستاسو څاروی به تباه کړی او ستاسو
شمېر به دومره کم کړم چې سړکونه به مو خوشی پاتې شی.
۲۳ کۀ د دې هر څۀ نه پس هم زما خبرې ته غوږ ونۀ نيسئ
او بيا هم زما مخالفت کوئ، ۲۴ نو زۀ به هم ستاسو خِلاف
شم او زۀ به تاسو له د مخکښې نه اووۀ چنده زياته سزا
درکړم. ۲۵ زۀ به په تاسو يو جنګ راولم، زما د لوظ د
ماتولو سزا به درکړم او کۀ تاسو په خپلو ښارونو کښې د
امن دپاره راغونډ شئ، نو زۀ به په تاسو لا علاجه بيمارۍ
راولېږم او تاسو به زۀ ستاسو دشمنانو ته حواله کړم نو

هغوئ به په تاسو حکومت وکړی. ۲۶ زۀ به په تاسو خوراک
بند کړم، نو د لسو کورَنو اوږه به يو ښانک کښې يو ځائ
تيارولے شی. هغوئ سره به خوراک ختم شی او چې کله
تاسو هر څۀ وخورئ، نو بيا به هم اوږی يئ. ۲۷ کۀ د دې هر
څۀ نه پس هم زما خبرې ته غوږ ونۀ نيسئ او زما د منلو نه
اِنکار وکړئ، ۲۸ نو زما قهر به ستاسو خِلاف شی او بيا به
زۀ ستاسو سزا د مخکښې نه اووۀ چنده زياته کړم. ۲۹
ستاسو لوږه به دومره زياته شی چې خپل بچی به وخورئ.
۳۰ زۀ به ستاسو علاقائی عبادتخانې تباه کړم، ستاسو د
خوشبويۍ قربانګاه به ختمه کړم او ستاسو مړی به د
ستاسو په بېساه بُتانو باندې وروغورزوم. زۀ به ستاسو نه
نفرت وکړم. ۳۱ زۀ به ستاسو د ښارونو نه کنډرې جوړې
کړم، ستاسو د عبادت ځايونه به تباه کړم او ستاسو قربانۍ
به قبولې نۀ کړم. ۳۲ زۀ به ستاسو مُلک داسې تباه کړم چې
کوم دشمنان دا مُلک ونيسی نو هغوئ به په دې تباهۍ باندې
غمژن شی. ۳۳ زۀ به په تاسو جنګ راولم او په پردو مُلکونو
کښې به مو خوارۀ وارۀ کړم. ستاسو مُلک به خوشے پاتې
شی او ستاسو ښارونه به وران ويجاړ شی. ۳۴-۳۵ نو تاسو
چې کله خپله زمکې ته د اوۀم کال د آرام ورکولو موقع ور نۀ
کړه چې آرام وکړی نو تر څو پورې چې تاسو د دشمن په
مُلک کښې جلاوطن يې نو دا به داسې پرته وی او ښۀ آرام به
وکړی. ۳۶ ستاسو کوم کسان چې د دشمن په مُلک کښې
وی هغوئ به دومره ويروم چې د هوا په وجه د پاڼې د
معمولی کش نه به هم تښتی. تاسو به داسې منډې وهئ لکه
څوک چې په جنګ کښې په تاسو پسې وی او ستاسو سره به
نزدې هيڅ دشمن نۀ وی خو تاسو به بيا هم غورزيږئ. ۳۷

کله چې هيڅ څوک هم په تاسو پسې نۀ وی نو تاسو به په يو بل باندې غورزېږئ او تاسو به د دې جوګه نۀ يئ چې د دشمن په مخکښې ودرېږئ. ۳۸ ستاسو د دشمنانو مُلک به تاسو ژوندی تير کړی، تاسو به پردی مُلک کښې مړۀ شئ.
۳۹ ستاسو کوم کسان چې ستاسو د دشمنانو په مُلک کښې ژوندی پاتې وی هغوئ به خراب‌تُراب شی، ستاسو خپلې ګناه او ستاسو د پلار نيکۀ د ګناه په وجه به داسې وشی.

د راتلونکی وخت دپاره اُميد

۴۰ خو ستاسو اولاد به د خپلو ګناهونو او د هغوئ د پلار نيکۀ د ګناهونو اِقرار وکړی، چې هغوئ زما سره بې‌وفائی کړې ده او زما خِلاف يې سرکشی کړې ده، ۴۱ او زۀ يې د خپل ځان خِلاف کړم او چې هغوئ د دشمنانو مُلک ته ولېږم. کۀ بيا ستاسو د اولاد سخت زړونه نرم شی او د خپلې ګناه او سرکشۍ سزا ورته مِلاو شی، ۴۲ نو زۀ به د يعقوب، اِسحاق او اِبراهيم سره خپل کړے لوظ راياد کړم او زۀ به خپل هغه لوظ بيا تازه کړم چې خپلو خلقو له هغه مُلک ورکړم. ۴۳ اول خو به هغه مُلک خامخا د هغې د خلقو نه خالی کيږی، چې دا د پوره آرام نه ښۀ خوند واخلی او هغوئ ته به زما د قانون او حُکمونو نۀ منلو په وجه پوره سزا مِلاو شی. ۴۴ خو بيا هم، چې هغوئ لا د خپلو دشمنانو په مُلک کښې وی، نو زۀ به يې نۀ رد کوم، نۀ به ترې نفرت کوم او نۀ به يې ببخی تباه کوم. هسې نه چې د هغوئ سره زما لوظ مات شی، زۀ مالِک خُدائ د هغوئ خُدائ پاک يم. ۴۵ زۀ به هغه لوظ بيا تازه کړم چې ما د هغوئ د پلار نيکۀ سره کړے وو کله چې ما تېرلو قومونو ته خپل طاقت وښودلو چې خپل

خلق مې د مِصر مُلک نه راوويستل، چې زۀ مالِک خُدائ، د
هغوئ خُدائ پاک اوسم.“ ۴۶ دا ټول هغه قانون او حُکمونه
دی چې مالِک خُدائ موسیٰ له د سينا په غرۀ باندې د بنی
اِسرائيلو دپاره ورکړل.

د مالِک خُدائ د تُحفو په حقله قانون

۲۷ ۱ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل چې، ۲
”بنی اِسرائيلو ته دا اصُول وښايه. کله چې د يو خاص
منښتې په پوره کيدو کښې يو کس مالِک خُدائ ته وقف
کيږی، نو هغه به د دې قيمت په ورکولو سره آزاد کړے شی،
۳-۷کوم چې د منلے شوی معيار په مطابق وی يعنې بالغ
نارينه چې عُمر يې د شلو کالو نه تر شپېتو کالو پورې وی،
پنځوس د سپينو زرو سيکې. بالغه ښځه، ديرش د سپينو زرو
سيکې. نارينه ځوان، چې عُمر يې د پينځو نه واخله تر شلو
کالو پورې وی، شل د سپينو زرو سيکې. ځوانه ښځه، لس د
سپينو زرو سيکې. ماشوم چې عُمر يې د پينځو کالو نه کم
وی، پينځۀ د سپينو زرو سيکې. ماشومه، درې د سپينو زرو
سيکې. هغه نارينه چې عُمر يې د شپېتو کالو نه زيات وی،
پينځلس د سپينو زرو سيکې. هغه ښځه چې عُمر يې د شپېتو
کالو نه زيات وی، لس د سپينو زرو سيکې. ۸کۀ يو کس
منښته منلې وی او ډېر غريب وی چې هغه معياری قيمت نۀ
شی ورکولے، نو هغه کس دې اِمام له راولی او اِمام به کم
قيمت مقرر کړی، چې د هغه کس د وس په مطابق وی. ۹کۀ
هغه منښته د يو ځناور وی چې مالِک خُدائ ته د يوې نذرانې
په توګه د قبليدو قابل وی، نو داسې تُحفه چې مالِک خُدائ ته

پېش کيږى هغه مقدسه ده، ۱۰ او کۀ يو کس منښته ومنى نو
هغه ځناور په بل ځناور نۀ شى بدلېدلے. کۀ چرې هغه بدل
کړى، نو داوړه ځناور به د مالِک خُدائ وى. ۱۱ خو کۀ هغه
ځناور حرام وى، کوم چې مالِک خُدائ ته د نذرانې په توګه د
قبلېدو قابل نۀ وى، نو هغه کس به هغه ځناور اِمام له بوځى.
۱۲ اِمام به د دې ښۀوالى او بدوالى په مطابق قيمت مقرر
کړى او دا به آخرى قيمت وى. ۱۳ کۀ هغه کس دا واپس
اخستل غواړى، نو هغه به د دې قيمت سره شل فيصده سېوا
ورکړى. ۱۴ کله چې يو کس خپل کور مالِک خُدائ ته وقف
کوى، نو اِمام به د دې د ښۀوالى يا بدوالى په مطابق د دې
قيمت مقرر کړى او دا به آخرى قيمت وى. ۱۵ کۀ هغه کس
چا چې دا کور وقف کړے وى او دا واپس اخستل غواړى،
نو هغه به خامخا د دې قيمت سره شل فيصده زيات
ورکړى. ۱۶ کۀ څوک د خپلې زمکې څۀ حِصه مالِک خُدائ
ته وقف کوى، نو د دې قيمت به د هغه تخم په مطابق
مقررولے شى چې څومره په کښې کَرل په کار وى، دا قيمت
به د سپينو زرو لس سيکې د شلو کلو اوربشو دپاره وى.
۱۷ کۀ هغه کس دا زمکه د واپس اخستلو کال باندې وقف
کړى، نو د دې زمکې قيمت به پوره ورکولے شى. ۱۸ خو کۀ
چرې هغه کس خپله زمکه د دې نه وروستو وقف کړى، اِمام
به د هغې بيعه د هغه کالونو د شمېر په مطابق حساب کړى
چې د واپس اخستلو تر راتلونکى کال پورې پاتې وى او د
کالونو د کمى په وجه به کمه بيعه مقرر کړى. ۱۹ چا چې دا
زمکه وقف کړې وى کۀ هغه کس دا واپس اخستل وغواړى،
نو هغه به خامخا د دې قيمت سره شل فيصده زيات
ورکوى. ۲۰ کۀ هغه کس دا زمکه د مالِک خُدائ نه واپس

اخستلو نه مخکښې په بل چا باندې خرڅه کړې، نو د هغهٔ حق نهٔ جوړیږي چې دا واپس واخلی. ۲۱ د واپس اخستلو پسې کال به هغه پټے د همیشه دپاره د مالِک خُدائ شی، دا به د اِمامانو وی. ۲۲ کهٔ څوک مالِک خُدائ ته یو پټے وقف کوی چې هغهٔ اخستے وی، ۲۳ اِمام به د واپس اخستلو پسې کال پورې د کالونو د شمېر په مطابق د دې د قیمت اندازه ولګوی او هغه کس به خامخا هم په هغه ورځ د دې قیمت ورکړی، دا پیسې به د مالِک خُدائ شی. ۲۴ د واپس اخستلو په کال به دا پټے واپس د دې اصلی مالِک یا د هغهٔ اولاد ته ملاویږی. ۲۵ ټول قیمتونه به د منلے شوی معیار په مطابق مقررولے شی. ۲۶ په ځناورو کښې د ټولو نه وړومبی پیدا شوی بچی د مالِک خُدائ وی، نو هیڅ څوک دا هغهٔ ته د یوې رضاکارانه نذرانې په توګه نهٔ شی پیش کولے. یو سخے، ګډُورے یا یو د چیلۍ بچے دا د مالِک خُدائ وی، ۲۷ خو وړومبے پیدا شوے یو حرام ځناور د معیاری قیمت سره شل فیصده زیات ورکولو باندې واپس اخستلے شی. کهٔ دا واپس وانهٔ خستلے شی، نو دا دې په چا باندې په معیاری قیمت خرڅ کړے شی. ۲۸ کوم څیز چې مالِک خُدائ ته بغیر د څهٔ شرط نه وقف شوے وی، نو هیڅ څوک به دا نهٔ خرڅولے شی او نهٔ به یې واپس اخستلے شی، کهٔ هغه بنی آدم، ځناور، یا زمکه وی، دا به د همیشه دپاره د مالِک خُدائ وی. ۲۹ کهٔ په چا باندې د مرګ فیصله شوې وی نو هغه به خامخا وژلے شی او واپس به نهٔ شی اخستلے. ۳۰ د زمکې د ټول پیداوار لسمه حِصه د مالِک خُدائ ده، کهٔ هغه غله وی یا میوه وی. ۳۱ کهٔ یو کس دا واپس اخستل غواړی، نو هغه به خامخا د منلے شوی قیمت سره شل فیصده زیات ورکوی.

۳۲هر یو لسم څاروے د مالِک خُدائ دے. کله چې ځناور
شمېرلے شی، نو هر یو لسم به د مالِک خُدائ وی. ۳۳مالِک
دې ځناورو له داسې ترتیب نۀ ورکوی چې خراب ځناور ترې
خوښ کړے شی او بدلولے رابدلولے یې هم نۀ شی. کۀ هغۀ
یو ځناور په بل ځناور بدل کړو، نو بیا به دواړه د مالِک
خُدائ وی او واپس به نۀ شی اخستلے.“ ۳۴دا هغه حُکمونه
دی چې مالِک خُدائ موسیٰ له د سینا په غرۀ باندې د بنی
اِسرائیلو دپاره ورکړل.

pashtobibles.org © یوسفزی ۲۰۱۹